Kamniški občan

ŠT. 3 LETO XXXI. KAMNIK, 11. FEBRUARJA 1991

KNJIŽNICA LJUBSKA KAMNIK

S seje izvršnega sveta

Občinam polovico denarja od dohodnin

Davki so v zadnjem obodbju predmet pogovorov praktično vseh delovnih, pa morda tudi nedelavnih ljudi. Tudi člani izvršnega sveta so na zadnji seji obravnavali del te problematike. Tako so sprejeli osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike v letu 1991 in osnutek odloka o davkih občanov. Oba so dali v obravnavo občinskim poslancem. Sicer pa so člani izvršnega sveta kot že na nekaj svojih sejah največ časa tudi tokrat porabili za usklajevanje odgovora na interpelacijo izvršnemu svetu oziroma pripravi odgovorov na vprašanje desetih poslancev, ki so vprašanje nezaupnice tudi postavili. Odgovori bodo znani na seji skupščine, 20. februarja.

Osnutek dogovora o usklajevanju davčne politike temelji na novem zakonu o financiranju javne porabe, ki se od 1. januarja letos uresničuje v okviru funkcij republike in občine ter na novi ureditvi davčnega sistema. Zakon o financiranju javne porabe opredeljuje prihodke, s katerimi se financirajo naloge javne porabe na ravni republike in občin. Po navedenem zakonu tako občinam pripadajo naslednji prihodki: davek od premoženja, davek na dediščine in darila, davek na dobitke od iger na srečo, upravne in komunalne takse, denarne kazni, nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Po navedenem odloku pripada občini tudi 50-odstotkov dohodnine, od davka na promet nepremičnin, davka od dobička pravnih oseb, davka na izplačane osebne dohodke in posebnega davka od prometa proizvodov po splošni stopnji pa 30 odstotkov.

Na zadnji seji je izvršni svet obravnaval tudi odredbo o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezni v občini in odredbo o pristojbinah za kritje dela stroškov za veterinarsko higiensko službo v Kamniku. Seznanili so se še s poročilom centralne komisije za ugotavljanje in cenitev škode ob novembrskih poplavah (v celoti ga objavljamo na 2. strani). V zvezi s tem je član izvršnega sveta Tone Stele pripomnil, da se obrtniki pritožujejo, češ, da se za njihove prijave o škodi nihče ne zmeni, na seji pa je bilo povedano, da je bilo škode precej več kot je bilo na voljo denarja za odškodnine. Janez Brlogar je opozoril, da bi morali upoštevati, da je zaradi ogromnih nanosov materiala struga Kamniške Bistrice precej nižja, tako da bi zadostovala že tretjina takratnih padavin, pa bi reka že prestopila bregove. Zato ne bi bilo odveč, je dejal, da bi sedaj ljudi in organizacije pozvali, da je odvoz materiala iz struge sedaj dovoljen in celo zaželen (prej je bil prepovedan). Na seji je bilo v zvezi z odškodnino za poplave še rečeno, da je naša občina od republike dobila 13,7 milijona dinarjev, od tega so že razdelili 837.000 dinarjev, preostali denar pa bo porabljen za bodoča potrebna popravila. S poročilom centralne komisije bodo poslanci seznanjeni na februarski seji skupščine. Ker ljubljanska centrala skuša kar najbolj okrniti delo občinskih podružnic študentskih servisov, ki pomenijo poglaviten stik kamniških dijakov in študentov z okoliškimi podjetji, so predstavniki Mladinskega centra v Kamniku (ta bi se živel tudi z denarjem od ŠS) člane izvršnega sveta seznanili s to problematiko (tudi to poročilo objaljamo v celoti). Kamniški Študentski servis se bo tako še naprej boril za sedanji status, skušali pa bodo zagotoviti še boljše pogoje. Izvršni svet jih bo pri tem podprl.

Na izvršnem svetu so obravnavali še Odlok o ureditvenem načrtu Kamnik–Center, K-1, [SZ del]; v javni razpravi so občani nanj posredovali dve pripombi, obe sta bili pri pripravi odloka upoštevani.

Člani izvršnega sveta so obravnavali tudi nekaj delegatskih vprašanj, med drugim so poslancu iz Srednje vasi odgovorili, da bo problematika izgradnje infrastrukture v krajevnih skupnostih obravnavana na eni naslednjih sej, sicer pa so podprli pobudo krajevnih skupnosti, da po svoji volji še naprej uvajajo krajevne samoprispevke.

R. G.

Stoletnica »kamničana«

Železniška postaja je slovesno okrašena pričakovala potniške vlake, ki so pripeljali v Kamnik 28. januarja. Tega dne pred natančno 100 leti je namreč pripeljal v Kamnik, po novo zgrajeni progi prvi potniški vlak. *Slovesnosti so bile tudi na drugih postajah, vse do Ljubljane.*

Posebej prijetno je bilo tega dne od 12. uri na železniški postaji v Ljubljani. Železničarska godba iz Zidanega mosta je pospremila opoldanski vlak, ki je odpeljal proti Kamniku. S tem so se železničarji in drugi delavci spomnili daljnih dni, prehojene poti, problemov in težav, spomnili pa so se še tudi nalog, ki jih čakajo do osrednje prireditve, ki bo 15. junija letos.

S. S.

Nagrajenca GZS iz Svilanita in Titana

Glavni vodili: kakovost izdelkov in smotrna naložbena politika

Letos se naša občina lahko ponaša kar z dvema nagrajencema Gospodarske zbornice Slovenije za izjemne gospodarske dosežke. Vsake informacije o nagradah – ta se je še nedavno imenovala Kraigherjeva – za uspešno delo smo lahko v obdobju, ko iz dneva v dan poslušamo le vesti o stečajih in stavkah delavcev, seveda veseli.

Na obisk smo se tako odpravili v Svilanit in Titan, podjetji z dolgoletno tradicijo in vsem dobro znano blagovno znamko. Za obe podjetji pa je še značilno, da so vedno veliko poudarka dajali tradiciji in kontinuiteti. Oba direktorja, tako Matija Jenko kot tudi, sedaj sicer namestnik direktorja, Zvonimir Lemič, sta poudarjala, da so vsi dosedanji rezultati plod dobro vpeljanih vodstvenih ekip v Svilanitu in Titanu, zato pojmujeta prejeto nagrado za priznanje celotni vodstveni ekipi, seveda pa tudi celotnemu kolektivu saj bi bilo brez prizadevnosti in kakovostne proizvodnje tudi njuno osebno angažiranje zaman oziroma ne bi dosegla takih rezultatov.

Matija Jenko je v Svilanitu direktor že tretje mandatno obdobje, Zvonimir Lemič pa je od sredine lanskega leta namestnik direktorja, pred tem pa je bil direktor tudi tri mandate. Poprosili smo ju za kratko izjavo.

Matija Jenko, Svilanit

»Nagrada, ki smo jo prejeli, je vsekakor plod dolgoročne poslovne usmeritve Svilanita. Ta je bila predvsem tržno naravnana, poudarek pa smo dajali tako domačemu trgu, kot tudi izvozni usmeritvi. Moram poudariti, da smo vseskozi dajali velik poudarek razvoju tehnologije, in izobraževanju kadra, kar je bilo za našo industrijo, ki mora spremljati vsakoletne nove modne trende vsekakor nuja. Vse to nam pomaga tudi v sedanji, izredno težki situaciji, ko je trg izredno zaprt zaradi padca kupne moči, zaradi politične situacije, ki določene trge zapira, in seveda izredno slabe likvidnostne situacije. Kljub temu smo tudi sedaj v primerjavi z ostalimi tekstilci med boljšimi, vendar pa ne izstopamo tako kot včasih. Smo v obdobju sejmov in moram reči, da smo z ljubljanskim sejmom Moda 91 izredno zadovoljni. Naredili smo nekaj dobrih poslov, vendar pa manj kot včasih. Udeležili se bomo tudi zagrebškega, pa seveda beograjskega sejma mode, saj smo, v nasprotju s pričakovanji, na tem trgu še močno prisotni. Z beograjskimi firmami še vedno normalno poslujemo, in ker si želijo naših kakovostnih in zato dražjih izdelkov, so pripravljeni tudi v rokih plačevati – prav tu je po moje dokaz, da politika in ekonomija, tržišče nimata dosti skupnega.

Mitja Jenko

Zvonimir Lemič

Kljub vsemu pa smo se v Svilanitu prav zaradi znanih razmer na jugoslovanskem trgu usmerili še bolj v izvoz. Nameravamo izvoziti še več kot lani, vsaj 35 do 40 odstotkov fizičnega obsega proizvodnje tako izvozimo. Večino tega pa nadomestimo z uvozom surovin, saj so uvožene cenejše in kakovostnejše.

Ponovno moram poudariti, da je značilno za Svilanit, da ima dober in stalen kader in da se dela timsko. Naše razvojne usmeritve bodo še vedno spremljanje novosti tako na področju svilenih modnih dodatkov kot tudi v frotirju. Proizvodnje ne bomo povečavali, morda jo bomo celo malenkost zmanjšali, še naprej pa si bomo prizadevali povečevati kakovost izdelkov.«

Zvonimir Lemič, Titan

Namestniku direktorja in prej dolgoletnemu Titanovemu direktorju Zvonimirju Lemiču so konec lanskega leta v sarajevskem studiu »SM-Jugoslavija« prisodili laskav naslov POSLOVNEŽ 90 – po njihovih kriterijih je nameč uvrščen med trideset najbolj uspešnih poslovnežev v Jugoslaviji.

»Za obe priznanji moram povedati, da sta plod dolgoletnega sodelovanje utečene vodstvene ekipe, ki je vseskozi čutila močno pripadnost podjetju. Vseskozi smo se tako držali načel, da je potrebna pravilna investicijska politika in postopna modernizacija tovarne. Zaradi racionalnejše proizvodnje smo bili v zadnjem obdobju primorani za 15 odstotkov zmanjšati proizvodnjo.

Titan je nenehno prisoten na zunanjem trgu, in to z vsemi svojimi proizvodi (ne le s Tyrolijo, kot si nekateri napačno predstavljajo, močan izvozni artikel so tudi fitingi). Prav lani smo postali člani evropskega združenja proizvajalcev fitingov – EMAFIDA, kar je za nas kar lepo priznanje kakovosti naših izdelkov!

Modernizacija proizvodnje je v Titanu vedno temeljila na povečanju produktivnosti in kakovosti izdelkov in izboljševanju ekoloških pogojev proizvodnje. Titan je na ekologiji v zadnjih letih ogromno naredil, v to smo vložili veliko denarja. Titan ima tudi lastno orodjarno. Pri poslovanju smo si stalno prizadevali formirati lastna obratna sredstva, nismo najemali kreditov, vendar se je zaradi finančne nedisciplineinvsesplošne nelikvidnosti tudi Titan znašel v težavah, imamo pa skoraj štirikrat več terjatev kot lastnih obveznosti.

V našem podjetju smo si stalno prizadevali izobraževati svoj kader, zaposlovali smo mlade strokovnjake, da smo laže sledili hitremu napredku tehnologije v svetu. Prav zato imamo ustaljeno dobro sodelovanje z znanstvenimi in raziskovalnimi ustanovami.

V sedanji, katastrofalni gospodarski situaciji, ko vlada še vedno ni prišla na dan s pravo ekonomsko in socialno politiko, ko se nihče ne ukvarja z zastrašujočim naraščanjem brezposelnosti, poudarjam, da moramo mladim strokovnjakom, ne glede na vse, omogočiti zaposlovanje, v pričakovanju novega razvojnega ciklusa pa v Titanovem imenu lahko rečem, da upamo na skorajšnjo oživitev stanovanjske gradnje, kar seveda obenem pomeni tudi oživitev naše proizvodnje.«

ROMANA GRČAR

Jubilej Kamničana

Ugodna lega in naravna bogastva so omogočila, da sta se v Kamniku in okolici že v drugi polovici 19. st. razvila industrija in obrt. Podjetniki so kmalu spoznali, da bo nadaljnji razvoj mogoč le, če prometne probleme rešijo z gradnjo železniške proge. Prve želje mesta Kamnik po železniški povezavi z Ljubljano so omenjene že leta 1868. Takrat je mestno županstvo Kamnik prosilo Trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani, naj pristojno ministrstvo dovoli ustanoviti v Kamniku brzojavni urad in s tem v zvezi naj se vlada odloči za gradnjo železnice s priključkom v Ljubljani.

O železniški progi skozi Domžale oziroma Kamnik so razmišljali že preden so načrtovali sedanjo kamniško progo. Za odsek proge Celje–Ljubljana, ki je del dvotirne Južne železnice Dunaj–Trst, in je bil dograjen leta 1849, so obdelali tri variante: sedanjo traso, traso iz Celja po Savinjski in Tuhinjski dolini in skozi Kamnik v Ljubljano; tretja varianta trase pa je vodila iz Celja pod Trojanami in skozi Domžale v Ljubljano.

Tudi načrt železniških povezav iz leta 1872, poznan pod imenom »Načrt osrednjih ilirskih železnic« ni zanemaril Kamnika in Domžal. V Mengšu je bil predviden spoj proge Celje–Vransko–Kamnik–Ljubljana s progo iz Celovca preko Jezerskega, Šenčurja in Brnika.

Vneta pobudnika gradnje kamniške proge sta bila domači podjetnik Alojz Praschnikar in inženir Oskar baron Lazarini; zanjo se je zavzemal pozneje tudi pisatelj in poslanec Janko Kersnik.

V letu 1879 je bil ustanovljen Konzorcij za gradnjo ozkotirne proge Ljubljana–Kamnik. Kranjski deželni zbor je 13. julija 1880 sprejel sklep, da finančno podpre gradnjo; načelno je privolil v brezplačno uporabo ceste za zgraditev proge. Ozkotirnica je bila tako projektirana, da bi v precejšnji meri potekala kar ob robu deželne ceste. Vendar so decembra 1882 ob reviziji trase zamisel o ozkotirnici opustili in pričeli pripravljati načrte za normalnotirno progo. Še pred tem je bil spomladi leta 1881 v Domžalah sestanek interesentov za progo v zvezi z ponudbo Belgijske družbe, da zgradi kamniško progo. Gradnjo proge je končno uzakonil državni zakon, sprejet 1. maja 1885. Za pridobitev delničarjev je Ustanovni lokalni komite za gradnjo kamniške proge organiziral 6. oktobra 1886 v ljubljanskem hotelu Slon zborovanje, na katerega so bili vabljeni interesenti za delničarje. Ko je gradnjo finančno podprl Kranjski deželni zbor in vojska (prevoz smodnika iz tovarne v Kamniku), je bila 14. aprila 1889 izdana koncesija Praschnikarju in Lazariniju, tako da sta v skladu s tedanjo zakonodajo 17. aprila 1890 ustanovila delniško družbo: »Lokalna železnica Ljubljana–Kamnik« s sedežem na Dunaju. Statut družbe je odobrilo ministrstvo za notranje zadeve 25. februarja 1890. (Oskar baron Lazarini ne izhaja iz družine Lazarini v Smledniku).

Delniška družba je razpolagala s kapitalom 906.700 forintov in je bil razdeljen na 9.067 delnic po 100 forintov. Po zakonu o lokalnih železnicah iz leta 1885 je država odkupila 2.000 delnic, na osnovi sklepa Kranjskega deželnega zbora pa je dežela Kranjska odkupila 700 delnic. Lokacijska obravnava je bila v dneh od 5. do

Nadaljevanje na 3. strani

Naslednja, 4. številka Kamniškega občana bo izšla 25. februarja 1991. Oglase in prispevke sprejemamo do vključno 18. februarja.

Poročilo centralne komisije za ugotavljanje in cenitev škod ob elementarnih nesrečah

Izvršni svet je na izredni seji, 2. novembra lani, imenoval več komisij za ugotavljanje in cenitev škod, povzročenih z elementarnimi nesrečami. Imenovane so bile naslednje komisije:

– Centralna komisija,
– Komisija za cenitev škod na kmetijskih površinah,
– Komisija za ugotavljanje škode na komunalnih objektih – vodovod, kanalizacije in nekategorizirane površine, lokalne in regionalne ceste,
– Komisija za ugotavljanje škode na stanovanjsko-industrijskih objektih,
– Komisija za ugotavljanje škode na vodnih objektih.

Komisija se je prvič sestala 8. novembra, skupaj s predsedniki ostalih komisij. Na sestanku so bile dane naloge posameznim komisijam, naj ugotovijo in ocenijo škodo, nastalo v prvih dneh novembra 1990.

Dne 14. decembra je bil drugi sestanek centralne komisije z namenom razdelitve sredstev, ki so bila na razpolago za oblažitev nastale škode. Zaradi majhnih dotedaj zbranih sredstev je bil sprejet sklep, da se v prvi tranši ne upoštevajo škode v vrednosti do 20.000,00 din. Zaradi predpostavke, da se bodo sanirali vodnogospodarski objekti, regionalne in lokalne ceste iz sredstev Republiške vodne uprave in Republiške uprave za ceste, pri delitvi nismo upoštevali škode na teh objektih.

Komisija je sprejela naslednje sklepe:

1. Infrastruktura se financira iz proračuna v višini 6.000.000,00 din.

2. Stroški za preboj na lokalnih cestah ter sanacijo objektov na njih se zaračunajo Republiški upravi za ceste.

3. Stroški za dela, ki so bila izvedena za začasno prevoznost regionalnih cest, se zaračunajo Republiški upravi za ceste.

4. Za sanacijo štirih, zaradi usadov najbolj ogroženih stanovanjskih objektov, se nameni 1.400.000,00 din.

5. Za škodo na kmetijskih zemljiščih se nameni 800.000,00 din. To vrednost razdeli posameznim oškodovancem komisija za kmetijstvo.

6. Utoku se dodeli 3.000.000,00 din za izpad proizvodnje v novembru 1990.

7. Za škodo na ostalih stanovanjskih objektih se dodeli 650.000,00 din. To vrednost razdeli posameznim oškodovancem komisija za ugotavljanje škode na stanovanjskih objektih.

8. Za nadomestitev mostu čez Kamniško Bistrico v Mekinjah se dodeli 1.150.000,00 din.

Zadnje zasedanje centralne komisije je bilo 16. januarja.

Komisija za cenitev in ugotavljanje škode na kmetijskih zemljiščih je razdelila sredstva v višini 800.000,00 din. Sredstva so razdeljena 97 upravičencem. Ponovno niso bili upoštevani tisti posamezniki, katerih škoda ni dosegla zneska 20.000,00 din. Komisija je predlagala, da se sredstva prizadetim nakažejo prek hranilno kreditne službe, v nekaterih primerih pa prek KS.

Spisek in zapisnik o razdeljenih sredstvih je na vpogled pri SO Kamnik – Sekretariat za prostorsko urejanje in varstvo okolja.

Zahtevki za odškodnino na stanovanjskih objektih znašajo 9.000.000,00 din. Upoštevanih je bilo 41 upravičencev. Minimalna odškodnina naj bi znašala 1.000,00 din. Komisija je na zadnjem zasedanju sklenila, da se znesek 650.000,00 din zviša na 1.000.000,00 din. Spisek upravičencev in zapisnik o razdeljenih sredstvih je na vpogled pri SO Kamnik – Sekretariat za prostorsko urejanje in varstvo okolja.

Komisija za ocenjevanje škode na stanovanjskih objektih je na osnovi terenskih ogledov, poročil KS in cenitev izvedencev izdelala spisek vseh lastnikov, ki so imeli škodo na stanovanjskih objektih. To delo je bilo iz razumljivih razlogov dolgotrajno. Tak razlog je med drugim neznana višina sredstev, ki jih je bilo potrebno razdeliti med oškodovance; 14. decembra je komisija namenila za to 650.000,00 din. Za sanacijo najbolj poškodovanih objektov vsled usadov terena pod ali nad njim je komisija namenila 1.400.000,00 din. Ti objekti so:

– sanacija brežina nad hišo Štrajhar, Poreber 5
– sanacija hiše Spruk v Zg. Stranjah 30
– sanacije hiše Zakal 9
– sanacija terena zaradi ogroženega hleva, ceste in vodovoda pri hiši Potočnik v Stolniku

Poseben problem je sanacija plazu v Črni, na kateri ima Romšak Karel, Smrečje 5, stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Odločitev ali bo potrebno objekta porušiti in stanovalce preseliti, bo podal Geološki zavod po podrobnejši raziskavi plazu z vrtanjem. Trenutno se je plaz umiril in razpoke na objektih se ne povečujejo. Edino kar v tem trenutku lahko storimo, je ureditev odvodnjavanja nad plazom in zatesnitev razpok z glino, da voda ne pride do drsin plazu. Odločitev komisije je bila, da se Romšak Karlu takoj nakaže 200.000,00 din, da uredi začasno nadomestno stanovanje v primeru, da bo potrebna hitra izselitev.

Komisija bo intenzivno spremljala reševanje tega primera. Romšak Karel ima naročeno lokacijsko dokumentacijo za nadomestno stanovanjsko hišo in naročena je tudi parcelacija gradbene parcele.

Objektov, kjer je bila škoda ocenjena do 20.000,00 din (skupna vrednost 255.700,00 din) je 24.

Objektov, kjer je bila škoda ocenjena nad 20.000,00 din (skupna vrednost 3.884.700,00 din) je 39.

Pri tem niso bile upoštevane DO, obrtniki, trgovine itd.

Do 24 januarja je bilo iz občinskega proračuna nakazano 3.331.239,40 din sredstev. Iz solidarnostnih sredstev za odpravljanje posledic naravnih nesreč v R Sloveniji je bilo dodeljeno občini Kamnik do 24. januarja 13.724.630,00 din. Od tega je bilo že razdeljenih 8.137.703,20 din. Zaradi zbiranja tehnične dokumentacije in ponudb, potrebnih za prijavo za mednarodni kredit, je komisija zadržala preostali denar kot obvezno soudeležbo pri tem kreditu.

Na Sekretariatu za prostorsko urejanje in varstvo okolja se nahaja poročilo izvajalskih organizacij, ki so delale na sanaciji poškodb do konca meseca januarja 1991 na cesti, komunalni in vodni infrastrukturi v občini Kamnik. Poleg tega smo nakazali več manjših računov DO in KS za delo v najbolj kritičnih dneh poplav. Iz republiških blagovnih rezerv smo dobili 12.356 l dieselskega goriva D-2 in 2148 l super bencina. Tega smo razdelili med porabnike strojne mehanizacije in prevozov.

Sekretariat
za prostorsko urejanje
in varstvo okolja

Sekretar
Marko Magister dipl. ing. gr.
Predsednik centralne komisije:
Anton Burja

Kadar človek ne more biti umetnik, postane kritik, prav tako kot postane vohun, če ne more biti vojak

(Flaubert)

Ljudje delamo v različnih okoljih in različnih pogojih. Moje delo je tako, da je v vsakem trenutku izpostavljeno ušesom in očem širše javnosti. Zato vam, dragi občani, želim napisati nekaj besed, iz katerih boste lahko razbrali načela, ki jih zagovarjam in zagotavljam kot predsednica vaše vlade. Vse kar boste prebrali, je bilo že izrečeno ali zapisano, pa naj bo to v skupščini, izvršnemu svetu ali na javnih prireditvah, kjer želijo, da zbranim spregovorim nekaj besed.

V središču predvolilnega boja so bile zadeve, katerih urejanje ne more čez noč zagotoviti kruha in iger in s tem olajšati materialne in socialne težave, zagate in stiske. V preteklosti smo namreč mnogo vrednot zapravili, tako da smo stopili v večstrankarski sistem osiromašeni kapitala in izčrpani pri idejah in znanju. Novi sistem naj bi zagotovil, da bi krutost prehoda v sistem vrednot kapitala, znanja, trga, neusmiljenega boja za uspeh in zmago boljšega, dobila bolj človeški obraz. Novi sistem je moč nadzorovati, zato je čas, dan na razpolago, treba izkoristiti čim bolj po pameti in nuji. Ljudje bodo sodili po dejanjih in sadovih, zato je odgovornost treba prevzeti, ne glede na to, kako sta skupščina in izvršni svet sestavljena. Tega se moramo zavedati vsi, pa naj se odločitve uveljavljajo z večino glasov ali ne.

Ker sem se zavedala, da parlamentarna demokracija ni jamstvo za modrost in izvedljivost sklepov, sem od prvega dne dalje dajala prednost strokovnosti, zakonodaji, poštenosti in morali, pa tudi pristojnosti in odgovornosti. Ker pa imajo ljudje vsak zase oblikovano lastno lestvico vrednot, in ker se ta marsikdaj in marsikje drastično razlikuje, posebej kar zadeva vrstni red, dosledno zagovarjam načelo strokovnosti, zakonodaje in ekonomike. V izvršnemu svetu ni mesta za politiko, lahko pa se ta z vso močjo uveljavlja v skupščini. Življenje niso seje vlade, niso komisije in dviganje rok v parlamentu. Življenje je vladavina ljudstva.

Kritike na račun občinske vlade ocenjujem kot povsem zasebne in v usodni odvisnosti od tega, ali kritik stoji na odru, v gledališču ali pred razprodanim teatrom v vrsti za naslednjo predstavo.

Hitri premiki bodo v razmerah splošne razdvojenosti težko dosegljivi. Zato je dosledno uvajanje strokovnosti in pristojnosti še toliko bolj potrebno.

Spremembe, ki se bodo kazale v zdravem podjetništvu, bodo možne šele, ko bodo ljudje pripravljeni ravnati drugače. Za to pa bo potreben krut boj za nadvlado uspešnejših, močnejših, hitrejših in pametnejših.

V novo slovensko državo smo zaorali odločno in pogumno, sprijaznili smo se z znojem in solzami, ki nam bodo omogočili dovolj velik kos kruha in boljšega počutja. Zato je škoda, da si vse skupaj zapravljamo z iskanjem sovražnika in drugimi triki, ki so posledica neizpolnjenih upov in želja po oblasti. Nobenega razloga ne vidim za to, da bi se delili na naše in tiste druge in s tem cepili dragocene in na redko posejane najboljše narodove sile, ki bi jih morali že zdavnaj združiti za to, da končno naredimo iz sebe res kaj pametnega. Še sreča, da je v naši občini daleč največ takih ljudi, ki s svojim delom in dejanji dokazujejo in pripomorejo, da bomo do tega, kar si vsi želimo, prišli laže, in upam, da tudi hitreje. V izvršnem svetu si bomo za to močno prizadevali.

In zakaj potem to pisanje, predvsem pa tisto drugo v obliki časopisnih nadaljevank?

Nekaj posameznikov se s ciljem osebnih interesov in okoriščanja v obliki maščevanja gre pisune, ki jim redki novinarji posojajo svoje ime. Pisanje, neredko globoko pod moralnimi normami še sprejemljivega, je v ovaduškem duhu z uporabo srednjeveških sramotilnih stebrov, lažmi, natolcevanjem, anonimnimi pismi in telefonskimi klici namenjeno diskreditiranju mene kot predsednice izvršnega sveta in s tem zrušitvi celotnega izvršnega sveta. In to zato, ker zahtevam, da je vodilo pri delu in oblikovanju sklepov izvršnega sveta strokovnost, spoštovanje zakonodaje in načel ekonomike, pri realizaciji pa dosledno spoštovanje sprejetih skupščinskih sklepov.

Politične stranke pa imajo po statutu in poslovniku o delu skupščine vrsto možnosti, da se problemi in rešitve le-teh znajdejo v skupščinskih klopeh.

PREDSEDNICA IS
MARIJA SITAR

Vojska brezposelnih se tudi pri nas množi

Po zadnjih podatkih je v kamniški občini že 7 odstotkov nezaposlenih, število iz meseca v mesec narašča, po podatkih občinskega zavoda za zaposlovanje celo bolj kot v drugih občinah. Vedeti je treba, da se nam obetajo še slabši časi. Odslavljanje odvečnih delavcev je še vedno stihijsko prepuščeno podjetjem, spremljajoče razvojne in socialne programe pa republiška vlada še skriva. Tudi na občinskih zavodih za zaposlovanje posebne politike kanaliziranja nezaposlenih ne morejo izvajati. Obeta se sicer akcija »1000« delovnih mest (ki je sicer republiškega značaja in vprašanje, koliko tega denarja bo videla naša občina), vendar zaenkrat obstaja le nadomestilo za pripravnike, ki jih skupnost za zaposlovanje nadomesti zasebni ali družbeni firmi v primeru, ko jih ti zaposlijo.

Do konca marca se bodo stvari bolj skristalizirale. V podjetjih se bo jasno pokazalo, koliko bo »presežkov« – tudi glede na trenutno gospodarsko in politično situacijo, ki se še vedno ni ustalila. V naši občini zaenkrat podjetja še nekako vzdržijo, na splošno imamo dokaj stabilno industrijo in »večjih problemov« nimamo. Brezposelni so na kamniškem zavodu prijavljeni predvsem iz domžalskih in ljubljanskih podjetij, ki so šla v stečaj.

Sicer pa se število čakajočih na zaposlitev vsak mesec poveča za petdeset. Po podatkih konec decembra je v občini iskalo delo 705 ljudi.

Tudi potrebe po delavcih, ki jih na zavod pošiljajo iz podjetij, rapidno padajo. Vedno bolj narašča tudi število pripravnikov oziroma prvih iskalcev zaposlitve. Teh je bilo konec decembra 201 od 705 iskalcev. Drugače pa je med iskalci zaposlitve več moških. Tudi izobrazba izgleda ni odločujoč faktor, ki bi prevladal pri prednosti za službo. Delo tako išče kar 193 ljudi s triletno in 176 s štiriletno izobrazbo. Kljub temu pa višja in visoka izobrazba ponujata več možnosti. Brez dela je tako »le« 31 višje in visokoizobraženih naših občanov.

Kot že rečeno, pa imajo najmanj možnosti za zaposlitev mladi, in med brezposelnimi jih je kar 381 takih, ki še niso dopolnili 26 let. Med čakajočimi na delo pa je tudi 86 takih, ki so delo izgubili zaradi stečajev, 117 pa je v občini težje zaposljivih.

Pri vsem skupaj je seveda najbolj žalostno, da je razpisov za prosta delovna mesta čedalje manj, saj v podjetjih racionalizirajo zaposlenost tudi na ta način, da iščejo notranje rezerve, zmanjševanje delovne sile pa dosegajo na različne načine. V kamniških podjetjih je bilo kar nekaj dokupov delovne dobe, odpravnin in podobno.

Zavod za zaposlovanje se očitno spreminja v socialno ustanovo. Ukrepi, ki jih imajo na voljo, pa so bolj pičli. S sofinanciranjem pomagajo pri dokvalifikaciji in prekvalifikaciji delavcev, mladim, ki končajo šolo, plačajo pripravništvo, omogočijo kapitalizacijo denarnega nadomestila, če se delavec »samozaposli«, in pripravljajo informativno svetovanje za tiste nezaposlene, ki bi se želeli usmeriti v zasebno podjetništvo.

Pripravljena je dokaj rigorozna delovna zakonodaja, ki bo delodajalcem odvezala roke za odpuščanje nepotrebnih, odvečnih delavcev in okrnila njihove pravice. Res je, da pripravljajo tudi aktivno zaposlovalno politiko in socialni program za blažitev posledic ekonomskih ukrepov. Vemo, da je problem denar, toda zgolj po enem tiru tržnega uveljavljanja ne bomo prišli v Evropo, prej v socialni kaos.

R. GRČAR

Nadaljnje delovanje enote študentskega servisa

Po sprejetju sistema davčnih zakonov v skupščini Republike Slovenije se močno menja tudi položaj študentskih in mladinskih servisov pri nas.

Vse do letošnjega leta je bil v veljavi sporazum med ŠS (študentskim servisom) Ljubljana in ZSMS (kasneje LDS), po katerem je ŠS koristil prostorske in kadrovske potenciale omenjene organizacije za delovanje posameznih izpostav po občinah ljubljanske regije, ZSMS pa je v zameno prejemala določen odstotek od prometa v izpostavi.

V občini Kamnik se je vodstvo LDS kmalu po preoblikovanju v politično stranko zavestno odločilo, da ne želi razpolagati s temi sredstvi. Vse pristojnosti iz tega naslova je želela LDS čim prej prenesti na ustrezno, s političnim prepričanjem neobremenjeno organizacijo mladih, zato tudi težnja po ustanovitvi MC v Kamniku, ki naj bi se med drugim ukvarjal tudi s temi zadevami. To se je v začetku letošnjega leta praktično uresničilo z ustanovitvijo Mladinskega centra Kamnik.

V dobri veri, da bo z začetkom leta 1991 MC tisti, ki bo za svoje potrebe in potrebe mladih v Kamniku koristil sredstva iz naslova ŠS, smo v MC začeli pripravljati teren (ustanovitev in popolna ločitev od katerihkoli strankarskih interesov, preselitev v nove prostore, začetek obratovanja . . .).

Sestanek z upravo ŠS Ljubljana dne 24. 1. 91 v Ljubljani (udeležila sta se ga dva člana našega vodstva) je marsikatero stvar postavil na glavo.

Zahteve, ki jih postavljajo v Ljubljani, kažejo na težnjo po centralizaciji tako sredstev kot celotnega poslovanja. Po spremembi zakonodaje (od 24. 1. 91 dalje preko ŠS ne smejo več opravljati del osebe, ki so prijavljene na zavodu za zaposlovanje, prav tako tudi ne pavzerji, ki so vsaj v zimskem času glavni iskalci zaposlitev. Vsi omenjeni po novem zapadejo med davčne zavezance. Redni študentje in učenci srednjih šol pa lahko opravljajo dela, ne da bi bili zavezani plačevanju davkov) v Ljubljani zahtevajo rapidno zmanjšanje poslovanja po posameznih izpostavah (priznavajo samo 2 uri tedensko), s tem da bodo obdržali le tri izpostave (Grosuplje, Domžale, Kamnik), vse ostale pa bodo celo zaprli. Pravijo, da naj bi bil februar le poskusni mesec.

O deležu od prometa izpostave, kar naj bi se vsaj v Kamniku uporabilo za dejavnost MC, nočejo zaenkrat prav nič slišati, ponujajo pa v podpis pogodbo o souporabi prostorov, telefona . . ., medtem ko bi osebo, zaposleno na izpostavi ŠS, sami zaposlili po pogodbi.

V MC Kamnik smo se o ponujenih pogojih ŠC Ljubljana že pogovarjali in smo si v oceni enotni:

Zaradi tipično monopolnega položaja ŠS Ljubljana (dvomimo namreč, da bi nam v primeru ustanovitve lastnega servisa na Univerzi v Ljubljani dali koncesijo za opravljanje takšnih nalog) smo postavljeni pred zid, saj ŠS Ljubljana praktično pravi takole: ». . .sprejmite naše pogoje ali pa bomo zaprli izpostavo, nam je vseeno.«

V MC Kamnik menimo, da moramo najprej svoj program predstaviti vodstvu študentske organizacije v Ljubljani in jih prepričati, da tudi mi potrebujemo denar za svojo dejavnost – eden od možnih virov pa so prav sredstva iz naslova ŠS.

Prav tako menimo, da si ne smemo dovoliti zaprtja enote, saj v nasprotnem primeru verjetno v Kamniku ne bo več delovala enota ŠS, s čimer pa zlasti srednješolci, ki se šolajo v Kamniku, zgubijo stik s ŠS, ali pa morajo za vsak opravek na servisu direktno v Ljubljano. Opozarjamo pa, da se s sprejetjem pogojev ŠS Ljubljana bistveno zmanjšuje finančni okvir delovanja MC, kar bo nedvomno imelo posledice.

IS SO Kamnik je v zvezi s tem na zadnji seji sprejel naslednje sklepe:

- IS SO Kamnik sprejme na znanje informacijo o problematiki nadaljnjega delovanja enote ŠS v Kamniku.
- IS SO Kamnik daje soglasje za delo izpostave ŠS v občini Kamnik. Študentska organizacija Univerze v Ljubljani oziroma njena enota ŠS Ljubljana mora pripraviti merila in kriterije, po katerih bo potekalo delo izpostave.
- Za vsa nadaljnja dogovarjanja s Študentsko organizacijo Univerze v Ljubljani v zvezi z izpostavo ŠS v Kamniku je s strani IS SO Kamnik zadolžen Olaf Grbec, član IS, zadolžen za področje otrok, mladina in družina.

Za MC Kamnik
OLAF GRBEC

Stoletnica »kamničana«

Nadaljevanje s 1. strani

15. oktobra 1889. Trgovinsko ministrstvo je 26. oktobra 1889 izdalo gradbeno dovoljenje za gradnjo proge. Zaradi različnih interesov so razprave o trasi proge in legi postaj trajale še v drugi polovici leta 1890, kar je povzročilo zamudo pri dograditvi proge.

Hud spor se je vnel v Kamniku zaradi lokacije postaje. Prvotno je bila predvidena lokacija postaje v km 21,5 do 21,6, to je na sedanjem mestu. Koncesjonarja (Oskar baron Lazarini in Praschnikar) sta želela postajo na drugi strani predora (sedaj postajališče Kamnik Graben), s čimer je soglašalo tudi Trgovinsko ministerstvo na Dunaju, kamniški župan Fischer ter vse občine severno od Kamnika (Nevlje, Tuhinj, Mekinje, Stranje, Županje njive, itd.). Postaja bi bila tako locirana izven občine Kamnik, izkupiček mestne mitnice bi bil tako večji. Temu je nasprotovalo okrajno glavarstvo. Med Kamničani se je razplamtel razdor, ki so ga rešili tako, da je okrajni glavar in poslanec dr. Poklukar vodil deputacijo na trgovinsko ministrstvo na Dunaj, kjer so se dogovorili, da zaradi nevarnosti, ki jo predstavlja smodnišnica, ostane lokacija postaje na prvotnem mestu, kar je ministrstvo potrdilo s posebnim odlokom 21. maja 1890.

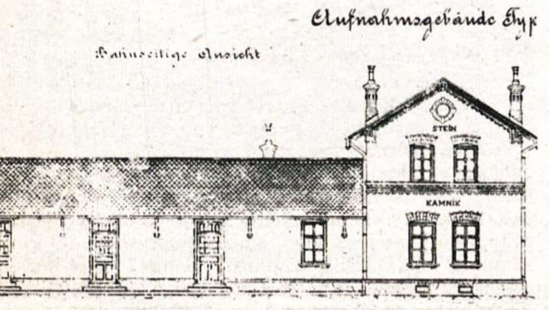

POSTAJA KAMNIK (ob Kranjski cesti) OB OTVORITVI LETA 1891.

Alternativni predlog, da bi zgradili postajališče v Mali vasi ali na Ježici je ostal odprt in so zadevo reševali po dograditvi proge. Tako je bilo 1. januarja 1893 vzspostavljeno postajališče Tavčarjev dvor. Glede postajališča Homec so koncesionarji zahtevali, naj stroške prispevajo interesenti. Mengeški župan je predlagal predložitev postaje Jarše–Mengeš v smeri proti Domžalam do ceste Jarše–Mengeš. Predloga niso upoštevali, ker je znašala razlika le okrog 100 m.

Precej črnila so razlili tudi v zvezi s postajo Črnuče. Prvotno je bila predvidena postaja Podboršt (med Črnučami in Trzinom). Zastopniki Črnuč so se sklicevali na to, da je v naselju Podboršt le 7 gospodarstev, medtem ko jih je v Črnučah nad 50. Investitorji so soglašali s črtanjem predvidene postaje v Zaborštu, kjer sta bila predvidena dva tira in stavbe, iz prometnih razlogov pa niso soglašali, da v Črnučah zgradijo enako postajo. Ko pa je župan iz Črnuč iz požarnih razlogov dosegel odmik trase od strnjenega naselja v Črnučah, so se končno sporazumeli, da se načrt za Podboršt opusti, v Črnučah pa ustanovi nezasedeno postajališče. Predor v Kamniku je bil prebit v noči med 14. in 15. julijem 1890; prvi vlak je pripeljal gramoz v Kamnik že 21. nov. 1890. Tehnični pregled proge je bil 18. decembra 1890. Ko so bile odpravljene vse pomanjkljivosti, je bila proga 28. januarja 1891 odprta za promet. Končna kolavdacija proge je bila 11. in 12. oktobra 1892.

Kamniška proga je ostala v lasti delniške družbe le do 15. 12. 1894, potem je prešla v last države. Z državno upravo so se prometne razmere malo izboljšale, težav pa kljub temu ni manjkalo, saj uprava Južne železnice ni dovolila uvoza vlakov iz Kamnika na Ljubljansko železniško postajo (takrat Ljubljana – glavni kolodvor). Za vlake iz Kamnika je bila končna postaja Ljubljana-Šiška, od tam so morali peš ali s postreščkom do glavne postaje. Na postaji Šiška je bilo za kamničana na razpolago le skromno poslopje brez vsakega komforta za potnike. Šele s podržavljenjem Južnih železnic konec leta 1923 je kamničan pričel voziti na postajo Ljubljana.

Kamniška proga je upravno najprej spadala pod cesarsko kraljevo direkcijo državnih železnic v Beljaku, od 1. 9. 1906 je spadala pod direkcijo državnih železnic v Trstu. Po prvi svetovni vojni je bila nekaj časa pod direkcijo državnih železnic v Ljubljani. Od 10. januarja 1920 do 31. 12. 1923 je spadala pod direkcijo Zagreb, od 1. 1. 1924 do okupacije je bila pod direkcijo Ljubljana, v času okupacije pa pod direkcijo Beljak.

Na kamniško progo so navezovali številne projekte novih prog. Tako je bila v obravnavi trasa proge Polzela–Kamnik–Kranj oziroma Kamnik–Šmarca–Godešič. Lokacijska obravnava za traso Kamnik–Polzela je bila 18. novembra 1907; med obema vojnama je bil aktualen projekt proge Šempeter v Savinjski dolini – Kamnik–Škofja Loka, elektrificirana proga Kamnik–Kranj in elektrificirana ozkotirna proga Kamnik–Kamniška Bistrica. Med drugo vojno so Nemci postajališče Črnuče povečali v postajo, tako da je postala križišče kamniške proge in proge Laze–Beričevo–Črnuče–Vižmarje (nemška obvozna proga). Po vojni je bila aktualna zveza Jarše–Brnik in proga V. kongresa KPJ Črnuče–Vič. Tudi planski dokumenti za naslednje obdobje predvidevajo posodobitev, elektrifikacijo in razširitev progovnih naprav.

KAROL RUSTJA

Localbahn
Stempel- und Gebührenfrei laut Concessionsurkunde vom 14. April 1889 R. G. Nr. 73.
Laibach-Stein
Schleppbahn
zur
k.k. Pulver-Fabrik samt Verladestelle Stein.
Special-Längenprofil
K.K. GEN. INSP. D.Ö.E. ARCHIV 16915 2
Ausführungs-Operat
§. 30. № 2
Masstab
Für die Längen 1:10.000
Für die Höhen 1:1000
Graz im Februar 1891.
LOCALBAHN LAIBACH - STEIN

Naslovna stran dela načrtov železniške proge med postajama Kamnik in Graben

Iz Lončarskega podjetja

Novi dizajni zanimivi tudi za Avstrijce

V komendskem Lončarskem podjetju pridno sledijo novim tokovom, tako v tehnologiji, kot tudi pri oblikovanju. Zaradi velike prilagodljivosti proizvodnje imajo možnost maloserijskih izdelkov, tu mislimo predvsem na posamezna naročila, pa tudi na unikatno keramiko, katere avtor je že nekaj let Rok Souček. Vsi sodobni dizajni so plod njegovih zamisli, in prav v zadnjem obdobju se je rodila ideja o ličnih osmerokotnih okrasnih lončkih in – novost v slovenski keramiki – lončkih za bonsaie.

V Lončarskem podjetju so poslovno leto zaključili dokaj uspešno (Darja in Rok Souček, glavna akterja v podjetju, sta se pošalila, da so leto zaključili z »zgubičkom«). Čeprav pa je na nek način končni rezultat še vedno vprašljiv, ker še vedno ni jasno, iz katerega vira bodo črpali prispevek za električno energijo; po nekaterih informacijah bi ga morali črpati iz dobička. Ker pa je dobiček Lončarskega podjetja dokaj skromen, bi po njihovem mnenju morali biti tega prispevka oproščeni.

Sicer pa se po pripovedovanju direktorice podjetja, Darje Souček, prodaja še vedno dviguje. Probleme imajo le s kupci, predvsem s tistimi, ki so blago nabavljali v zadnjih treh mesecih. V državi, kot je znano, namreč prevladuje splošna nelikvidnost podjetij.

»Naši kupci so predvsem velika podjetja, ki ogromno poslujejo z drugimi republikami in te ljim ostajajo dolžne. Krog se seveda zaključi pri nas. Manjši kupci pa so veliko bolj redni plačniki, »pravi Darja Souček. Kot že rečno, pa v Lončarskem podjetju tudi steklenice za zdravilna vina.«

Pred kratkim smo zapisali, da je za tako podjetje, kot je Lončarsko v Komendi, električna energija velik strošek. Po novem so do prvega januarja porabniki energije izenačeni. Za Lončarsko podjetje to pomeni kar 30-odstotno pocenitev.

● Zaradi sezonske prodaje cvetličnih lončkov so v Lončarskem podjetju kupcem omogočili, da lahko nakupujejo tudi v popoldanskem času. Spremenjen delovni čas (od 7. do 17. ure) bodo imeli od februarja pa do konca maja. Ostale informacije dobite po telefonu: 841-015.

V zadnjem obdobju so navezali stike z Avstrijskim podjetjem, ki izvaža dokaj zanimiv artikel, dišeče svetilke iz keramike (nov trend v Evropi je namreč t. i. »aroma terapija«). Z njim bo Lončarsko podjetje skušalo vzpostaviti kompenzacijski posel – Lončarsko podjetje bi za njih delalo keramične dele, oni pa bi

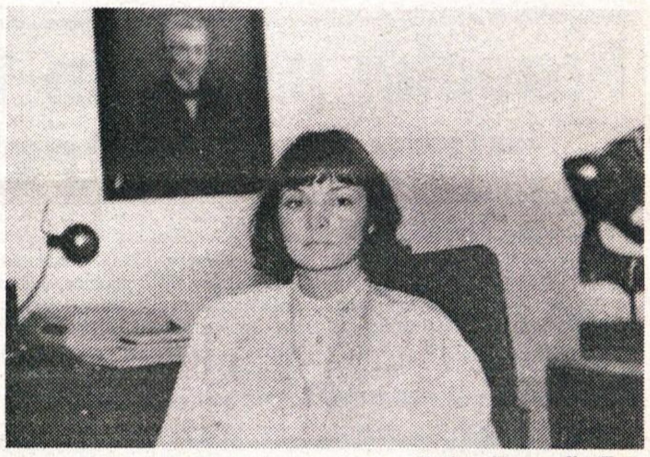

Darja Souček, direktorica Lončarskega podjetja v Komendi. (Foto: R. GRČAR)

jim izvažali druge sestavne dele za omenjeno svetilko.

Unikatni program iz Lončarske zadruge v Komendi je v Evropi s svojim sodobnim dizajnom povsem konkurenčen, zato so se v Komendi odločili razvijati v bodoče predvsem unikatne keramične izdelke sodobnih materialov in oblik. Ob tem pa navezujejo stike taudi z Etnološkim inštitutom v Ljubljani, s katerim bodo skušali družno sodelovati pri ohranjanju tradicionalne keramike (kmečke posode), izpopolnjene s sodobnim načinom obdelave.

Rezultati prizadevne vodstvene ekipe v Lončarskem podjetju, kjer sedemnajst zaposlenih tesno sodeluje s svojimi šefi (in obratno!) so vidni iz leta v leto – tako se produktivnost v zadnjem obdobju praviloma dvigne vsako leto za 20 odstotkov.

trenutno pripravljajo nove dizajne, predvsem v takoimenovanem cvetličnem programu. Oblikujejo novo serijo treh osmerokotnih lončkov, za naše kupce pa je še bolj zanimiva posoda za bonsaie. Te posode so zelo različne, saj je bistvo filozofije tega drevesca oziroma miniaturne rastlinice, da skupaj z lončkom – barvno in oblikovno –ponuja neko višjo oblikovno podobo. Posode bodo tako okroglih in ovalnih oblik, na trgu pa bodo že proti koncu marca.

»Za novi program okrasnih lončkov nameravamo spremeniti estetski videz izdelkov – polmat glazure, različnih barv in krakle glazure (rahlo razpokane, starinski videz).

Sicer pa sedaj delamo tudi manjše serije. Trenutno smo za avstrijskega kupca delali izdelke, popolnoma ročne izdelave, za domače kupce na primer delamo

ROMANA GRČAR

V nesreči spoznaš prijatelja

Novembrske poplave so se mi tako vtisnile v spomin, da bom o njih morda nekoč pripovedovala še svojim otrokom, saj so tudi nam starejši govorili, da Kamniška Bistrica že sto let ni ušla iz svoje struge. Ali jo je morda res ujezil človek, ki ji je določil strugo, medtem ko bi si sama gotovo omislila sto in en ovinek in bi tekla leno in počasi, umazana kot je.

Tudi našemu bloku vodna ujma ni prizanesla. Z bližnjega gradbišča smo jemali deske in opeke, da bi preusmerili tok reke, ki je drla po cestah in dvoriščih in preplavila vse igrišče. Odprli smo jaške, da bi voda hitreje odtekala. Voda v kleti je naraščala. Reševali smo, kar se je rešiti dalo. Bili smo složni in med seboj smo si pomagali. Ko smo klet izpraznili, je voda že narasla do enega metra. Ni bilo elektrike, s podajanjem veder smo hoteli znižati vodno gladino, a nam ni uspelo. Ob enih ponoči so prišli gasilci in izčrpali vodo. Naslednji dan sem šla pogledat malo okoli in ugotovila, da so bile posledice vodne ujme grozljive.

Samo delček nesreče, pa tudi solidarnosti, sem spoznala v svojem okolju, zato sem si lažje predstavljala, kaj so doživljali ljudje v Zgornji savinjski dolini. O tem smo se tudi v šoli pogovarjali. Brez velikih besed smo se odločili za zbiralno akcijo v pomoč šolam, ki so utrpele največ škode od podivjane narave. Nikogar nismo silili, samo priporočali smo, naj bo naša pritrgana slaščica za poplavljence. Zbrali smo 12.000,00 din in denar poslali osnovni šoli Ljubno. Pred kratkim smo prejeli prisrčno pismo naših vrstnikov iz Ljubnega:

»V trenutkih, ko je narava porušila neskončni mozaik truda, odrekanja in ljubezni, ko smo ostali nemi sredi neprijazne doline, smo šele spoznali, kaj pomeni velikokrat nemarno izrečena beseda – prijatelj. Zaživela je med nami, se dotaknila vsakogar izemd nas in nam povrnila upanje, da bo spet toplo in prijetno v naših domovih. Z vašo pomočjo, dragi prijatelji, smo začeli popravljati naš mozaik. Neskončno smo hvaležni, da ste nam pri tem zahtevnem delu pomagali. Spoznali smo vso žlahtnost besede prijatelj. HVALA!«

Kaj bi mogli ob teh prisrčnih besedah zahval še reči? Nesreče zbližujejo in plemenitijo ljudi.

Simona Marić
8. d razred
OŠ Toma Brejca Kamnik

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Vsi si želijo boljše pogoje

V Kamniškem občanu št. 2, z dne 28. I. 91, je bila v članku »Vsi si želijo boljše pogoje« objavljena taudi informacija o delu ptt enote 61240 Kamnik (stara pošta), ki ni točna in lahko zavaja bralce. Iz omenjene informacije izhjaja, da na tej ptt enoti ni mogoče oddati paketa oz. priporočene pošiljke, ter je izvršni svet dal priporočilo pošti, da to možnost uvede.

Že od samega odprtja ptt enote 61241 Kamnik (Bakovnik) je bila na to ptt enoto prenešena samo dostava ter z njo povezana tudi izdaja obveščenih pošiljk. Ptt enota 61240 Kamnik pa vseskozi opravlja sprejem **vseh** pošiljk, tudi paketov in priporočenih pošiljk. Edina omejitev je sprejem paketov od velikih uporabnikov, ki pakete oddajajo masovno in bi bilo zaradi omejenega prostora stare pošte prevažanje le-teh z ene ptt enote na drugo nesmotrno. Iz navedenega sledi, da za občane ne obstaja nobena omejitev pri sprejemu pošiljk na ptt enoti 61240 Kamnik, kar želimo, da v Kamniškem občanu tudi objavite.

Pomočnik direktorja podjetja
za ptt promet
Janežič Peter

Cenjena Ivanka Novak

Vse preberem v Kamniškem občanu, da vsaj izvem kaj iz mojega Kamnika. Srečna sem, ko dobim Občana, in berem vse.

Zelo me je zanimalo o Meščanski korporaciji in pašnikih. Nisem bila stara 10 let, ko je ata kupoval deleže in je plačal 4 ali pet deležev. Težko je bilo zbrati ta denar pri malih in šoloobveznih otrokih. Korporacijo smo občudovali in jo gledali kot obljubljeno deželo. V bližnjo graščino so vsako leto pripeljali 2-4 krat drva. Gospa je bila lastnik mestne hiše. Žal so jo odvzeli in menda tam stoji slavna Delikatesa.

V zadnjem Občanu je slika planine Koren. Pašnik Zavrata poznam, ker sem tam pomagla graditi leseno hiško. In mnogo je let, ko smo z brati nosili pesek iz Korena za Košutno. Kakšno garanje, zato se ne čudite, da mi je vse okrog planšarstva in mestnih lastnikov korporacije v lepem spominu.

Hvala za poslušanje, jaz bom še naprej rada brala dobrega Kamniškega občana.
Srečno?

J. Kladnik
Ravne na Koroškem

RR SERVIS MARKETING
Matije Blejca 4
Kamnik, tel. 812-518

Popravilo gospodinjskih aparatov, napeljava in obnova elektro instalacij, montaža in popravilo električnih ogrevalnih naprav, popravilo električnega ročnega orodja.

BIP
Izposojevalnica
CD (laserskih)
plošč
Kamnik, Parmova 1
Odprta vsak večer po 18. uri.

Pokrita tržnica preveč sameva

Kamniška tržnica, zlasti njen pokriti novi del, kije bil dograjen, v prostorih nekdanjega gasilskega doma, še kar naprej poraja številna ugibanja, vprašanja in tudi slabo voljo. Kaj se v resnici dogaja in kakšna je perspektiva kamniške tržnice, je vprašanje, ki terja odgovor. Ne samo zaradi začasno porajajočih se problemov, ampak tudi zaradi kar velikih sredstev, ki so bila v gradnjo vložena, pa danes ne vračajo dohodka. Pri tem ni toliko pomembno ali gre za družbena ali zasebna sredstva.

Tržnica v Kamniku sodi v komunalno področje, zato ta vprašanja rešujejo v Komunalnem podjetju. O težavah, ki tržnico spremljajo, sta nam govorila Andrej Skodlar, direktor in Janez Petek, odgovoren za to področje v Komunalnem podjetju.

Izgradnja tržnice je bila zaradi denarja svojstvena. Gradbeno podjetje Graditelj je v celoti prevzelo inženiring, financiranje in oddajo prostorov. Odločili so se da bodo uveljavili sistem najemnine za 30 let. Po izgradnji so bili vsi oddelki tržnice oddani, razen ribarnice in mlečne okrepčevalnice. Dva predelka je prevzelo tudi Komunalno podjetje, ki jih oddaja uporabnikom za krajše obdobje. Tu prodajajo razno sezonsko blago. Komunalno podjetje želi, da tržnica ostane to, za kar je bila grajena. Če bo čas pokazal, da uporaba tržničnih prostorov ne bo dovolj izkoriščena, bomo morali, pravita sogovornika, razmisliti tudi o spremembi namembnosti. Od Graditelja je Komunalno podjetje prevzelo tržnico razen dveh še neoddanih prostorov. Vsi ostali prostori so oddani in v obliki najemnine tudi plačani.

Redno sedaj v njej deluje le podjetje »Meso izdelki« iz Škofje Loke. Nekaj časa je tekla prodaja v »Rožmarinu«, kjer je bilo poleg ostalega moč dobiti tudi zdravilna zelišča. Lastnik je to trgovino v zadnjih dneh zaprl. V najem so pridobili prostore tudi »Borinci«, ki pa z vselitvijo še vedno odlašajo. Vzroki za prenehanje Rožmarina, nam niso znani, niti o tem ne vedo kaj več povedati v Komunalnem podjetju. O problemih tržnice so govorili tudi na izvršnem svetu občine. Po izjavah obeh prisotnih predstavnikov Komunalnega podjetja intenzivno delujejo, da bi tekom letošnjega leta pokriti del tržnice v celoti služil svojemu namenu.

Zaradi povezanosti problemov tržnice med Komunalnim podjetjem in Graditeljem Kamnik smo se odpravili na pogovor tudi k slednjemu. Dipl. ing. Bogo Jamšek, vodja inženiringa v Graditelju, nam je posredoval vrsto podatkov.

Podjetje Graditelj je zaradi finančnih razlogov prevzelo celotni inženiring. Do sedaj je Komunalno podjetje od njih prevzelo, vse, razen dveh delov zaprte tržnice. Tudi za ribarnico in za mlečno okrepčevalnico vztrajno iščejo interesente. Za ribarnico so imeli sklenjene že tri pogodbe, pa so zaupniki od njih odstopili. Sama oprema ribarnice je izredno draga in poleg 30-letne najemnine je to kar preveč zajeten strošek, ki ga redko kdo zmore. Najemnina za 30-letno obdobje znaša okrog 2300 DEM za m^2 površine. Oprema za ribarnico pa znaša od 50 do 70 tisoč DEM.

Skupaj s Komunalnim podjetjem bodo proučili težave, ki so nastale, in iskali tudi drugačne rešitve, če sedanji pristop o najemninskem oddajanju ne bo uspešen.

Obiskali smo tudi edinega najemnika, ki še vztraja v pokritem delu kamniške tržnice. Podjetje Meso izdelki iz Škofje Loke je prevzelo v najem del teh prostorov. Jože Hribar, poslovodja te prodajalne nam je povedal, da so s prodajo v tej tržnici še kar zadovoljni. Imajo stalne kupce, ki redno kupujejo pri njih različne vrste izdelkov. Založenost z mesnimi izdelki je zelo dobra. Imajo tudi diskontno prodajo. Ne pozna točnega razloga, zakaj tržnica ni v celoti izkoriščena.

Ob koncu tedna je v tržnici še prodajalka iz Prekmurja, ki ponuja izdelke kokošje reje, sicer pa je ostali del tržnice prazen.

Kaj reči ob našem poskusu, da ugotovimo vzroke za tako slabo izkoriščenost lepih pokritih tržnih prostorov? Ali je vzrok finančna konstrukcija oddaje prostorov, je kriva mar oddaljenost od mestnega središča ali je vzrok v preslabi obveščenosti? So morda še drugi razlogi.

Prej ali slej bo moral o tem odločiti poslovni interes najemnikov in seveda potrošnikov-kupcev. V končno rešitev bodo morali še bolj odločilno poseči organi, ki so za to področje odgovorni, zlasti v Komunalnem podjetju in Graditelju.

Pogoje najemanja in uporabe tržničnih prostorov, bo treba prilagoditi nastali situaciji. Načrtovana rešitev, vsaj do sedaj ni bila uspešna, zato bo treba kar hitro iskati take rešitve, ki bodo vsestransko sprejemljive in primerne temu okolju.

STANE SIMŠIČ

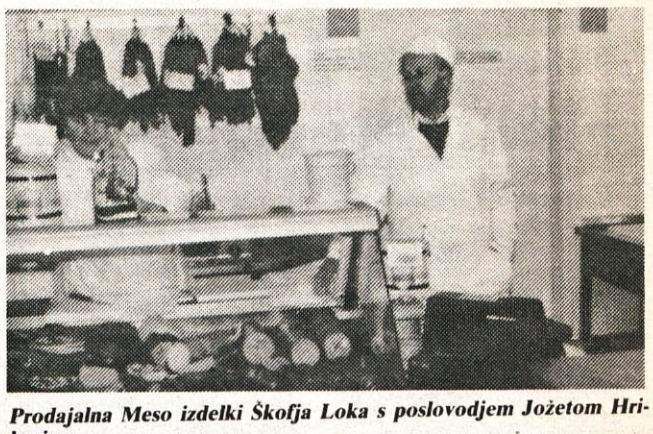

Prodajalna Meso izdelki Škofja Loka s poslovodjem Jožetom Hribarjem

Velika planina – Zaklad narave d. o. o.

Namesto odgovorov užaljenost

Kar nekaj časa že beremo in poslušamo potencialne ustanovitelje družbe z omejeno odgovornostjo Velika planina – Zaklad narave, kako so globoko užaljeni, ker so odborniki občinske skupščine na novemberski seji želeli odgovore na nekaj vprašanj, ki so pomembna za odločitev občinske skupščine o podpisu pogodbe o ustanovitvi navedene družbe.

Naj poudarim, da nihče od odbornikov ni nasprotoval ustanovitvi take družbe. Tudi družbeni pravobranilec je v pisnem mnenju 15. novembra izvršnemu svetu jasno poudaril, da je treba podpreti prizadevanja izvršnega sveta, da se uresniči predlagana rešitv gospodarjenja z velikoplaninskim prostorom.

Glede na dosedanje slabe izkušnje z različnimi oblikami in nosilci upravljanja s premoženjem na Veliki planini in glede predlogu ustanovitvene pogodbe udeležena z eno tretjino vrednosti ustanovnega kapitala, je razumljivo, da je skupščina želela nekaj dodatnih pojasnil in odgovorov, ki jih iz predloženega gradiva za sejo (predloga ustanovitvene pogodbe in njene obrazložitve) ni bilo mogoče razbrati.

In katera so vprašanja, ki so tako užalila ustanovitelje?

Naj opozorim le na nekatera.

Najprej vprašanje: katere **objekte, zemljišča in druga sredstva** bo v družbo vložila občina in katera ostali ustanovitelji. Pomembno je namreč, ali bodo v novo družbo vloženi tudi gostinski objekti, kot npr. penzion Šimnovec, gostišče na Zelenem robu, restavracija Planinka in morda tudi hotel Malograjski dvor, ali pa bo šlo samo za žičniške naprave.

Izkušnje iz preteklosti namreč kažejo, da medsebojna nepovezanost interesov različnih gospodarjev z objekti in napravami ni najbolje vplivala na učinkovito gospodarjenje z njimi. Potrebno pozornost pa seveda terja tudi vprašanje lastništva zemljišča (pašne skupnosti, bivša Meščanska koorporacija).

S tem je tesno povezano tudi vprašanje, zakaj se **vrednost vloženih objektov** in naprav ne ocenijo po dejanski oz. tržni vrednosti, pač pa po knjigovodski, ki je bistveno nižja. Zakaj pristajati na razvrednotenje družbenega premoženja oz. premoženja občine, do katerega bo prav gotovo prišlo v primeru, da se bo, kar prej ali slej bo, družba preoblikovala v mešano družbo z vlaganjem privatnega kapitala. Neresno je pričakovati, da bo zasebnik vložil v tako družbo svoja sredstva, ovrednotena po knjigovodski vrednosti, pač pa bo s tržnim vrednotenjem vložka skušal doseči čimvečji delež.

Nepojasnjeno je tudi vprašanje, kako je možno po veljavni zakonodaji družbo z omejeno odgovornostjo trajno **subvencionirati iz občinskega proračuna.** Gre za to, da smo v letu 1990 vsi zaposleni prispevali 0,22% od osebnih dohodkov za vzdrževanje žičniškega sistema na Veliki planini, kar je zneslo okrog 2.500.000 din.

Doslej ni bilo odgovora na vprašanje, ali ta sredstva predstavljajo enkratni ustanovitveni delež, občine ali pa bo občina poleg vložka v obliki objektov še naprej dodatno zagotavljala sredstva iz občinskega proračuna in kolikšna bodo ta sredstva. Ali gre torej za družbo z namenom ustvarjanja dobička ali pa za neko »sisovsko« kombinacijo.«

Ne nazadnje je treba povedati, da je izvršni svet občine 20. 7. 1989 sklenil s SOZD Uniles Ljubljana pogodbo o realizaciji projekta utanovitve podjetja na Veliki planini, katerega dejavnost bo zajemala **turizem, gostinstvo in rekreacijo.**

Najmanj, kar so odborniki občinske skupščine lahko pričakovali, bi bilo, da bi predstavnik navedene firme sodeloval na seji in dal konkretna pojasnila na postavljena vprašanja. Tako ne bi bilo nepotrebnih zapletov in tudi nepotrebne užaljenosti ne. In vendar, vprašanja še danes ostajajo brez jasnih odgovorov.

V čigavem interesu?

FRANC SVETELJ

Razvojni program Velike planine – javna razgrnitev in obravnava

Planinsko-gorsko območje Velike planine sodi skupaj s Krvavcem in Korošico v neposredno turistično-rekreacijsko interesno sfero ljubljanske urbane regije.

Dosedanji razvojni koncepti Velike planine so bili v vseh primerih vezani na občuten razvoj zimskega turizma s povečanjem števila obiskovalcev. Analiza rezultatov takšnih programov pa pokaže na neustreznost koncepta, saj klimatske razmere ter krajinska občutljivost območja ne dovoljuje večjega tovrstnega razvoja.

RAZLOGI ZA PRISTOP K IZDELAVI RAZVOJNEGA PROGRAMA

Osnovni namen programa je premik življenja Velike planine z upoštevanjem vrednot območja z gospodarskega, ekološkega in krajinskega vidika, varovanja naravne in kulturne dediščine ter racionalne izrabe prostorskih kapacitet območja.

Želja razvojnega dokumenta je, da na osnovi analiziranja stanja vseh možnih parametrov skuša podati optimalne, še realne prostorsko-razvojne možnosti za razvoj zimskih in letnih športno-rekreacijskih aktivnosti ob sožitju z avtohtonim prebivalstvom ter njihovim načinom bivanja in dela.

Program nima namena maksimizirati izkoriščenost prostora, marveč sanirati pogoje, ter zadovoljiti potrebam čimširšega kroga uporabnikov prostora.

Jasno je, da program mora in bo izzval konfliktna razmišljanja, kar pa bo nenazadnje vodilo h kvalitetnejšemu rezultatu.

Realizacija razvojnega programa je v veliki meri odvisna od odziva javnosti ter skupnega truda vseh, ki so zainteresirani za ohranitev velikoplaninske planote v vseh njenih značilnostih.

Zato vas vljudno vabimo, da se v času JAVNE RAZGRNITVE
od 15/2 1991
do 16/3 1991
v prostorih Skupščine občine Kamnik – II. nadstropje, seznanite z »OSNUTKOM RAZVOJNEGA PROGRAMA OBMOČJA VELIKE PLANINE«.

Pripombe, predlogi, oziroma sugestije se podajo v knjigo pripomb na kraju razgrnitve oziroma se v pisni obliki posredujejo Zavodu za urbanistično načrtovanje občine Kamnik, Titov trg 1 do izteka razgrnitve.

JAVNA PREDSTAVITEV PROGRAMA
v ponedeljek dne 4/3-1991 ob 18.00 uri
Skupščina občine Kamnik – II. nadstropje

Vabljeni!

Opombe: Razvojni program Velike planine predstavlja šele osnovo, iz katere bo črpana vsebina za izdelavo prostorskega izvedbenega akta.

Zavod za urbanistično načrtovanje Kamnik

Kakšna bo prihodnost Velike planine?

Zaradi bojazni, da pravega odgovora ne ve nihče oz. tisti, ki so seznanjeni z realnostjo Velike planine slutijo, da ne bo dober, so se 22. januarja zbrali predstavniki Društva bajtarjev, Jamarskega kluba Kamnik in Zelenih Kamnika na skupni seji. V upanju, da se z združenimi močmi da doseči več, bodo z usklajenimi cilji poskušali vplivati na nadaljnje posege na planoti Velike planine in obvarovati Veliko planino pred uničenjem, ki ga vztrajno nekateri žele hote ali pa nehote uresničiti. V grobem je g. Novak zbrane seznanil z načrtom razvoja Velike planine in podal pripombe (zahteve) Zelenih Kamnika k temu projektu. Kljub obljubam odgovornih, tega načrta s pripombami društva Zelenih in inštitucije, ki so kakorkoli povezani z Veliko planino, niso dobile v vpogled.

Vsi diskutanti so si bili enotni o tem, da gre splošen razvoj Velike planine mimo osnovnih zahtev, ki so potrebne, da ohranimo naravo in obvarujemo okolje takšno, kakršno si želimo. Enotni so bili, da je izgradnja kanalizacijskega sistema s čistilnimi napravami nujno potrebna. Lani so jamarji z barvanjem podzemne vode na Veliki planini ugotovili, da voda s planote odteka v številne izvire, ki so v vznožju planine in so viri pitne vode tako za samo mesto, kot tudi za okoliške vasi v kamniški in mozirski občini. Zaradi slabše biološke sposobnosti samočiščenja vode (prehiter podzemni tok vode zaradi kraškega sveta) svarijo jamarji pred večjim onesnaženjem pitne vode in resno nevarnostjo raznih okužb. Dosedanje bakteriološke analize Kamniške Bistrice od Kopišč navzdol so te ugotovitve potrdile.

Med prvenstvenimi nalogami je tudi sanacija vseh divjih odlagališč odpadkov in ureditev odvoza smeti z Velike planine. Jamarji so pripravljeni sodelovati pri čiščenju na bolj zahtevnih mestih (jame, brezna). Zopet se je ponovilo vprašanje izvajanja odloka iz leta 1985, ki ureja upravljanje s smetmi na Veliki planini (kdo je odgovoren, da se odlok ne izvaja in kdo naj bi bili izvajalci). Pri razvoju Velike planine v prihodnosti imajo tako bajtarji, jamarji kot tudi Zeleni pomisleke glede razširitve zmogljivosti prenočišč, smučarskih naprav . . . Izhajajo iz stališča, da so že dosedanje zmogljivosti minimalno izkoriščene in so vsa nadaljna vlaganja v nove objekte nesmiselna in odraz negospodarskega odnosa do družbe in narave. Iz izkušenj še opozarjajo na nekontrolirano ravnanje z odpadlim motornim oljem, iztrošenimi akumulatorji in ostalimi okolju zelo nevarnimi snovmi.

Glede prometne ureditve je predstavnik bajtarjev g. Erjavšek predlagal, da se uredi vozna pot, ki bo dovoljevala promet le traktoristom in nujnim prevozom. Na nekontrolirano izsekavanje gozda na Veliki planini je opozoril Vido Kregar in izrazil bojazen, da bo izsekavanje bukve za kurjavo na Veliki planini porušilo ravnotežje in bodo marsikatere rastlinske in živalske vrste izginile z Velike planine, saj je monokulturni smrekov gozd floristično in favnistično dosti siromašnejši. Izsekavanje in gradnja novih cest tudi zavira lovski turizem. V pogovoru je bilo navedenih še precej nepravilnosti, ki se že desetletja ponavljajo in edino trenutno rešitev teh problemov vsi vidijo v ustanovitvi Kamniško-Savinjskega regijskega parka, ki bi zajel tudi območje Velike planine in bi jo zaščitil pred nadaljnjim človeškim iznakaženjem.

Za oddih in sprostitev si ljudje želijo čim bolj nedotaknjeno naravo, brez vsakovrstnih civilizacijskih dosežkov. Prav zaradi tega vidimo prihodnost Velike planine, sprehajalnih poteh, speljanih mimo naravnih in kulturnih znamenitosti (visokogorski pašniki, gozd, jame, planšarske koče, . . .) in seveda v zimsko-smučarskem turizmu, ki pa mora biti omejen in ne sme krojiti usode celotne Velike planine. Z dosedanjimi objekti to harmonijo komaj še lahko dosežemo, vsi novi objekti pa bi jo z zanesljivostjo onemogočili.

za Zelene Kamnika
R.S

Izjava združenja lastnikov razlaščenega premoženja

Na kamniškem občinskem odboru ZLRP smo izvedeli naslednje:

- Informacije o ZLRP lahko dobite vsak delavnik od 11. do 12. ure (razen ob sobotah) po telefonu na št. 812-306 (Demos), oziroma pri predsedniku občinskega odbora ZLRP Lojzetu Vavpetiču vsak delavnik od 8. do 9. ure na tel. 811-231.
- Da bi bili bližnji procesi denacionalizacije čim manj boleči in čim lažji, občinski odbor ZLRP prosi vse, ki posedujejo kakršnokoli razlaščeno premoženje, da: tega do nadaljnjega ne odprodajajo, odtujujejo ali ga na kakršenkoli način spreminjajo (npr. pozidavajo, ipd.).

Morebitne kupce oziroma prejemnike tega premoženja pa prosi, da tega do nadaljnjega ne kupujejo, ne sprejemajo, najemajo, ipd.

- Prvotne lastnike oziroma dediče teh lastnikov (skratka upravičence) razlaščenega premoženja pa OO ZLRP poziva, da za uveljavljanje vračila ali eventuelne odškodine pridno zbirajo vso razpoložljivo dokumentacijo, zlasti, na primer: akt o podržavljenju oziroma navedbo splošnega predpisa, po katerem je premoženje prešlo v državno lastnino, pri nepremičninah še zemljiško-knjižni izpisek z vsemi vpisi in izbrisi v zemljiško-knjižnih vložkih, v katerih so bile vpisane podržavljene nepremičnine od 15. 5. 1945 dalje do dneva vložitve zahtevka ter katastrske podatke o izmeri in vrsti rabe parcel v času podržavljenja.

Omenjeni podatki bodo služili kot priloga zahtevku za denacionalizacijo.

LOJZE VAVPETIČ

KOVINSKA GALANTERIJA
Bogdan MOHAR
Vrhpolje 92 pri Kamniku

Dodatna ponudba:
- prestružimo diske, zavorne bobne, plošče sklopk, rotorje itd., za osebna in tovorna vozila
- obnovimo ležaje pri športnih in tekmovalnih kolesih
- popravljamo hidravlične sisteme in servomotorje pri viličarjih
- in druge usluge po dogovoru

Mi smo prišli trije kralji, Gašper, Miha, Boltežar

Tako so se okoli 6. januarja, praznika sv. treh kraljev, po Kamniku in okolici predstavljale skupine, sestavljene iz treh fantov ali treh fantov in deklet. Mlade je poslal voščevat srečo v novem letu Odbor za oživljanje starih običajev, ki deluje pod okriljem Slovenskih krščanskih demokratov iz Kamnika. Običaj je bil pred vojno v Kamniku in njegovi okolici še živ, po vojni pa so se trikraljevski koledniki le še redko oglašali.

Odbor za oživljanje starih običajev je pripravil osem trojk. Bile so prijazno sprejete v Tunjicah, Stranjah, Mekinjah, na Žalah, v južnem delu Kamnika, v Podgorju in drugod. Njihova pot od hiše do hiše je bila namenjena tudi zbiranju prispevkov za prizadete v novembrski poplavi.

Zaradi razumevajočih ljudi in prizadevnih mladih kolednikov se je nabralo kar nekaj denarja, če upoštevamo, da so ljudje že prispevali za prizadete v poplavah ob osebnem dohodku, pri pokojninah... Ob množici družin, ki so bile potrebne pomoči, se je bilo težko odločiti, komu podariti resnično simboličnih 22.000 dinarjev. Odločili smo se za družino Karla Romšaka, upokojenega rudarja rudnika kaolina v Črni. Njihova hiša v Smrečju 5 je bila lep dom ženi Cvetki, delavki v Eti, sedemletnemu Andreju in dvajsetmesečnemu Alešu, dokler je niso močni nalivi v začetku novembra s hlevom vred prestavili za dober meter bolj v dolino in bo tako treba zgraditi novo. Kje, kdaj? Kako, ko so pa komaj postavili to?

Na vsa ta vprašanja bo odgovorila Romšakova družina, širša skupnost pa ji bo morala pomagati. Dar mladih kolednikov naj bo le eden od prijaznih stiskov rok.

M. H.

Trikraljevski koledniki (foto Metka Mali)..

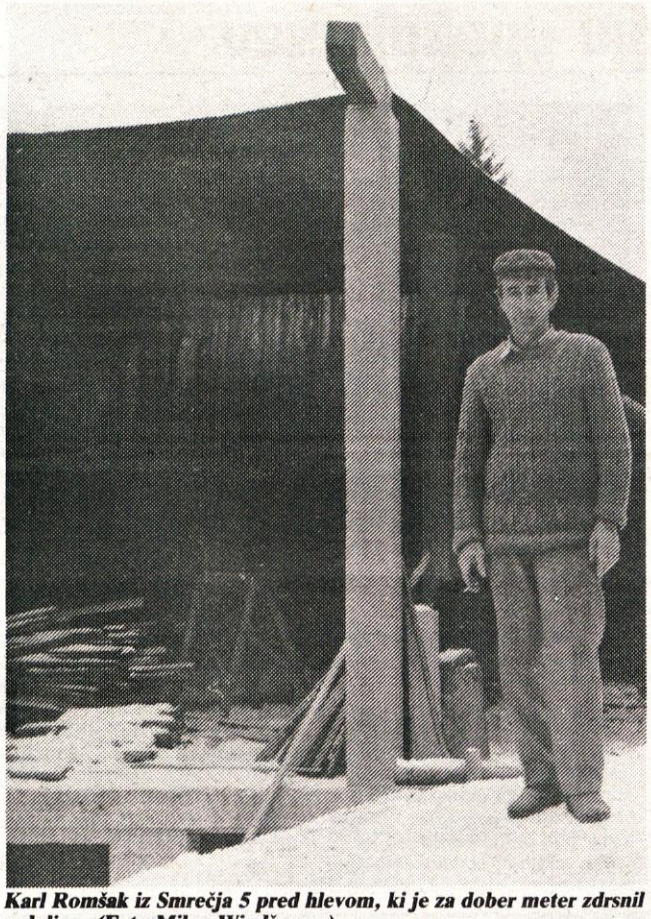

Karl Romšak iz Smrečja 5 pred hlevom, ki je za dober meter zdrsnil v dolino. (Foto Milan Windšnurer)

VESELO V KAMNIK

Kamniški godbeniki nam tudi letos pripravljajo zanimivo glasbeno prireditev **VESELO V KAMNIK.** Letos bo rdeča nit prireditve gasilstvo in gasilske štorije. **Prireditev bo v petek, 1. marca in soboto, 2. marca ob 20. uri v športni dvorani v Kamniku.** Godbeniki so letos povabili ansamble: Nagelj, Stopar, Lipa, Marela, Krt, Na sončni strani Alp, Rom-Pom-Pom, Poljanšek, Kamniški sextet,

S pestrim programom se bodo predstavili tudi gostitelji-Pihalna godba Solidarnost Kamnik. Na njihove skladbe bodo zaplesali plesni pari iz plesne šole Urška v Ljubljani. Gasilska godba iz Stranj bo nastopila z izvirnimi instrumenti. Prireditev bosta povezovala Mojca Blažej-Cirej in Tone Ftičar. Za humor bo skrbel Franc Pestotnik-Podokničar, ki se bo predstavil kot gasilec. Številni gasilci bodo sodelovali na paradi z baklami. **Parada bo krenila v petek ob 19. uri s Titovega trga,** ob zvokih Kamniške godbe do športne dvorane. Seveda pa se bodo gasilci predstavilil tudi v programu. Letošnjo sceno bodo oblikovali številni izvirni gasilski rekviziti, ki sodijo že v zgodovino. Predlagamo vam, da si pravočasno priskrbite sedež v dvorani in tako preživite čudovit večer.

GODBA Solidarnost Kamnik

Obnovljene Fallerjeve orgle

V sredo, 6. februarja, smo prisostvovali otvoritvi razstave (s predstavitvijo kasete in laserske plošče) z naslovom BAROČNA ORGELSKA GLASBA SLOVENIJE IN HRVAŠKE. Uvodoma smo prisluhnili besedam Olge Zupanove iz Zavoda za varstvo kulturne dediščine iz Kranja, nato sta se s krajšima referatoma predstavila Darko Tratar in Boštjan Černe, prvi kot akademski slikar in restavrator, drugi kot mojster za obnovo orgel. Slednji je podal kratek prerez skozi proces obnove Fallerjevih orgel iz Sv. Primoža nad Kamnikom. Za tem je organist Milko Bizjak z zanimivim predvajanjem diapozitivov predstavil več slovenskih orgel, predvsem iz obdobja baroka.

Janez Faller, ljubljanski izdelovalec orgel, je predstavnik tiste vrste orglarskih mojstrov, ki so bili delno pod vplivi nemške, delno pa italijanske šole. Opremil je več slovenskih cerkva z orglami. Orgle za cerkev sv. Primoža – pozitiv s 5 registri brez pedala – je izdelal leta 1680, ki pa so prvotno stale na koru frančiškanske cerkve v Kamniku, kjer so se dobro ohranile skozi 140 let. Nekako sredi preteklega stoletja so jih prestavili v cerkev sv. Primoža, kjer so jim dobri klimatski pogoji omogočili nadaljni obstoj.

Po otvoritvi razstave smo bili povabljeni še h kratkemu recitalu organista prof. Bizjaka na imenovanih Fallerjevih orglah v Farno cerkev na Šutni, kjer instrument odslej tudi stoji. Izvedel je zanimiv program pretežno baročne glasbe z deli treh anonimnih avtorjev, dalje kompozicijo našega Kamničana Jakoba Zupana (avtor prve slovenske opere »Belin«!), p. Roberta Lesjaka in Italijana Baldassare Galuppija. Naš Zupan po kvaliteti gotovo izstopa iz skupine poprej navedenih, predvsem po bogatejši invenciji, kompozicijski izpeljavi polifonije in smelejših postopih. Koncertant je svoj program solidno izvedel.

SAMO VREMŠAK

Sij gora

Uveljavljenemu (samo) založniku **Francetu Steletu** z Gore pri Komendi je v minulem letu uspel svojevrsten založniški podvig, ki mu najbrž pri nas ni primere, presega pa dejavost marsikatere založbe. V enem letu je izdal, pa tudi uredil in oblikoval 5 (pet) bolj ali manj obsežnih in zahtevnih fotografsko-knjižnih edicij: 50 izbranih dvatisočakov (gorski slikovni vodnik), Slovenski Gorski svet (album razglednic) gora začetkov – Matterhorn, Večne lipe, Sij gora (knjige).

Tik ob koncu lanskega leta je tako Stele »dal na svetlo« še eno bogato opremljeno knjižno izdajo velikega formata – »Sij gora« s podnaslovom »Kamniško–Savinjske in Julijske Alpe«. To je knjiga barvnih fotografij avtorja Petra Janežiča, besedilo pa je prispeval Matjaž Kmecl. **Peter Janežič,** alpinist, reševalec, gorski vodnik, alpinistični inštruktor in fotograf je v tej knjigi strnil svoj življenjski fotografski opus. Objavljenih je 75. večinoma celostranskih ali celo dvostranskih barvnih fotografij. Likovno korektni posnetki naravnih lepot Kamniško–Savinjskih in Julijskih Alp so prava paša za oči in trajni dokument o lepoti slovenskega gorskega sveta.

Avtorja tekstovnega dela knjige, **Matjaža Kmecla,** najbrž ni treba posebej predstavljati. Spremni besedili: »Grintovci in še ena hvalnica trajanju« in »O Julijcih, romarskih in onih drugih« sta lucidna eseja ob razmišljanju o gorah, lepoti in Slovenstvu, o trajanju in minljivosti, izpod peresa misleca in literata – ljubitelja slovenskih gora.

Tudi izbor fotografij, oblikovanje knjige in uvodni tekst je delo Franceta Steleta. Angleški prevod je prispeval Stanko, nemškega pa Valentin Klinar. Knjigo je natisnila Tiskarna Jože Moškrič v Ljubljani.

Knjigo bodo radi vzeli v roke planinci, ljubitelji gora in fotografije, turisti in zdomci, predvsem pa vsi ljubitelji vsega lepega.

DUŠAN LIPOVEC

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Pred nekaj dnevi sem se pogovarjala z **Mojco Jenstrle,** ki se je udeležila področnega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, 23. novembra lani na Srednji tehniški šoli v Ljubljani. Poleg Mojce sta se tekmovanja udeležili še Irena Grilc in Anja Skalar. Mojca je bila med devetdesetimi udeleženci **šesta.**

Morda se boste vprašali, kako se je to sploh začelo. Tovarišica Sakelšek, ki jih uči slovenščino, jim je pokazala razpis. Skupaj so se posvetovale in se odločile, da bodo sodelovale. Priprave na tekmovanje so bile zahtevne in dolgotrajne. Vsak dan so imele pred poukom dodatni pouk iz slovenskega jezika. Utrjevale so slovnico, predvsem pa literarno teorijo. Prebrati so morale leposlovna dela slovenskih pisateljev iz matične domovine in zamejstva.

Končno je prišlo tekmovanje. Mojca mi je povedala, da ni imela treme, saj je bila dobro pripravljena. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz dveh delov. V prvem delu so reševale test, imele so 90 minut časa. Nato so pisale spis z domovinsko tematiko. V vsaki učilnici je bilo po 20 učencev, vsak je sedel sam v klopi. Naše tekmovalke so bile vsaka v svojem razredu. Vprašanja so bila sestavljena tako, da si moral napisati tudi svoje misli o domovini. Mojca je rekla, da je imela po končani nalogi dober občutek, kar se je potrdilo tudi pri rezultatu. Ob teh uspehih jim čestitamo in želimo lepih uvrstitev na podobnih tekmovanjih.

Bojana Klemenc
nov. krožek, OŠ Frana Albrehta Kamnik

Stare knjige so nas pritegnile

V avli SENŠRM so bile v zadnjih dveh tednih januarja predstavljene posebnosti iz naše šolske knjižnice, ki so oblikovale našo kulturo in literaturo.

Razstava, ki sta jo pripravili profesorici Tatjana Sivec-Strmšek in Breda Podbrežnik-Vukmir, nam je prikazala književnost 19. in začetka 20. stoletja, hkrati pa tudi izražanje, življenje in narodno zavest takratnih Slovencev.

Izmed razstavljenih knjig, **časopisov** in odlomkov naj omeniva le nekaj najbolj zanimivih del: komedijo A. T. Linharta Veseli dan ali Matiček se ženi (1840), ki je kot najstarejša knjiga tudi ponos šolske knjižnice. Po starosti ji sledita: Matematična znanost v bohoričici (1847) ter Novice kmetijskih, rokodelskih in narodskih reči Janeza Bleiweisa iz leta 1849. Dalje nas prikazana dela vodijo po sledeh začetkov slovenske strokovne literature in časnikarstva. Za zaključek smo se lahko načudili velikemu, tudi zelo težkemu atlasu Andrees handatlas.

To je bil utrinek razstave, iz katere diha tradicija naše šole, obenem pa tudi duh dobe, ki jo knjižno gradivo predstavlja.

KLAVDIJA KRAŠOVEC in JANKA ŠUŠTAR

Novi pomniki P. P. Glavarju

Čebelarsko društvo iz Trebnjega je lani razvilo prapor, društvo pa poimenovalo po velikem Komendčanu Petru Pavlu Glavarju. Komendski duhovnik, pisec prvega strokovnega besedila o čebelah v slovenščilni, odličen gospodarstvenik, pisec veroučnih učbenikov, izjemen pridigar, vsestranski prosvetljitelj in vsesplošni dobrotnik slovenskega naroda, Peter Pavel Glavar, je bil namreč rojen v Komendi, pokopan pa je v Lanšprežu na Dolenjskem, v trebanjski občilni. O življenski in delovni poti je ob tej priložnosti zbrani množici govoril prof. Ivan Sivec, ki je s pomočjo komendskega dekana in častnega viteza Malteškega reda Viktorijana Demšarja napisal novo knjigo o P. P. Glavarju; izšla bo letos pri Mohorjevi družbi, zato je Sivec tudi tako dober poznavalec Glavarja. Na razvitju praporja je bilo tudi veliko drugih Komendčanov, nekateri tudi v narodnih nošah. Slovesnosti pa se je udeležil tudi predsednik slovenske vlade, Lojze Peterle, ki je z veliko naklonjenostjo govoril o čebelah, čebelarjenju in velikem Komendčanu 18. stoletja. Novice, da je napisana knjiga o P. P. Glavarju, ki ga bo prikazala od tam naprej, ko je Ivan Pregelj končal Odiseja iz Komende, se je zelo razveselil. Predsednik slovenske vlade je v pogovoru z Ivanom Sivcem tudi obljubil, da bo vlada naredila vse, da bo poravnana tudi tista povojna krivica, ko je bila v Komendi Glavarjeva bolnica nacionalizirana, čeprav je bila postavljena in je obratovala vse od 1804–1947 leta iz Glavarjeve zapuščilne. Znano je namreč,, da je P. P. Glavar namenil večino svoje dediščine za zgraditev in obstoj bolnišnice za uboge ljudi, povojne oblasti pa so grdo prelomile zadnjo Glavarjevo voljo.

P. G.

Močna družina – močna država

Župnijski pastoralni svet je organiziral v župnijski učilnici predavanje z naslovom »Močna družina – močna država«. Predaval je Drago Čepan z Instituta Jožef Stefan iz Ljubljane.

Nekaj misli iz predavanja:

Slovenci smo izrekli svoj veliki da za samostojno Slovenijo. Le malo pa jih ve, da nas bo leta 2200 samo še 400.000. To prikazujejo demografski modeli, ki napovedujejo hiter konec slovenstva.

Včasih so nas učili, da so kmetje nekdaj imeli dosti otrok, da so jim na stara leta pomagali in zanje skrbeli. Zdaj vsakdo dobi pokojnino iz minulega dela in te potrebe ni več.

Tudi danes stari rod živi od presežnega dela svojih potomcev. Danes vlada razmerje: en upokojenec na dva zaposlena. Vendar bo še slabše, ker je naša prebivalstvena piramida spodrezana. Namesto da bi se proti osnovnici širila, se oži.

Leta 1862 je Slomšek zapisal: »Le predolgo so miroljubni Slovenci tiho djali in tako daleč zaostali, da bi nam sosedov ne bilo mogoče doiti, ako prav pridno stopamo.« Slovenec Peter Kraljič, uspešen poslovnež pri firmi KcKinsie, je leta 1988 nadaljeval to misel takole: »In vemo, v katero smer je treba iti. Toda ne iti, treba je teči in če hočemo druge dohiteti, je treba teči na vso moč.« Za takšen tek pa so potrebni mladi, ne starci.

Kaj lahko storimo mi? Kje dobiti denar, čas in pogum za rojevanje, ko pa živimo v času, ko za jutri ne vemo, kaj bomo delali, kaj jedli?

Bili so še slabši časi, ljudjem je ostajalo malo energije in hrane, da bi ju vlagali za tri rodove naprej. Vendar so ju. Danes je treba misliti, kakšno okolje bomo pustili otrokom, vnukom. Naše mame so rojevale med vojno, v težkih časih. Naši dedje in pradedje niso vedeli, v kakšni državi bodo živeli, vendar so v zdravi kmečki glavi čutili, da semena ne smejo pojesti. Tisti, ki je pojedel seme za obnavljanje, je končal kot berač. Smo na najboljši poti, da to postanemo. Še nikoli nismo pometali stran toliko hrane in obleke. Negujemo in redimo toliko psov kot otrok (mlajših od 6 let). Za srednje veliko mesto vzdržujemo vikendov, ki so zasedeni manj kot en mesec na leto. Za vojsko dajemo 700 milijonov dolarjev na leto.

Sprejeti bi bilo treba dolgoročno gledanje, razmišljanje in prave vrednote.

In kaj je naloga vsakega državljana? Še posebej kristjana! Podpreti moramo zdravo in trdno družino. Brez te ni ne veselja, ne življenja, ne več otrok in ne močne države. Mladim je treba pomagati pri ustanavljanju družin, jih vzgajati za ljubezen, za zdrav odnos do življenja. Jim vcepiti veselje do življenja, do otrok.

Stanovanjska politika naj bi bila naklonjena mladim družinam. Družinski dodatki naj pripadajo kmetom, samostojnim obrtnikom, kulturnim delavcem in družinam z materami, ki niso zaposlene, ter ženam, ki so samohranilke. Dodatki za otroke naj se nakazujejo, v družini naj se sami odločijo, kam ga bodo dali. Proizvodi, ki so namenjeni otrokom, naj ne bi bili obdavčeni. (Tako pa par centimeterski čevelj stane več kot petkrat večji odrasel.)

Vemo, kaj je treba storiti, mi pa čakamo, čakamo...

mag. METKA MALI

Bogato življenje v društvu upokojencev

Kamniški upokojenci ne mirujejo. Skoraj vsak dan se kaj dogaja. V jesensko-zimskem obdobju so aktivnosti nekoliko manjše, vendar je kljub temu kar živahno.

Kegljači redno tedensko sodelujejo na treningih ali na tekmovanjih v občinski ligi. V tej sezoni se lahko pohvalijo, da so ugnali nekaj tekmecev. Šahisti resno vadijo in merijo moči na medsebojnih srečanjih.

Članice društva, vključene v žensko sekcijo, marljivo prihajajo na sreečanja. Novo leto so tudi slovesno in dobro razpoložene proslavile.

Pohodniki so bili že v Dražgošah, pripravljajo se na polno pohodniško in planinsko sezono.

V teku je pobiranje članarine za leto 1991. Nekateri poverjeniki so obiskali že vse svoje člane, vpisani so tudi precej novih. Povečanje v preteklem letu je bilo kar veliko tudi zaradi predčasnih upokojitev. **Vse, ki še niso člani, Društvo upokojencev Kamnik vabi, da se jim pridružijo:** vpis v članstvo društva lahko opravijo vsak torek in petek med 8. in 12. uro v prostorih društva, Kamnik, Kolodvorska 5.

Društvo upokojencev sporoča vsem, ki ne poznajo organiziranih aktivnosti, da se lahko priključijo kegljačem, balinarjem, kolesarjem, pohodnikom in planincem-izletnikom, dopustnikom in še vrsti drugih, zanje primernim dejavnostim.

V zimskem času je kulturno zabavno življenje nekoliko skromnejše, v notranjih prostorih restavracije. Od maja do vključno oktobra pa bodo enkrat mesečno kulturno-zabavni popoldnevi na dvorišču društva.

Zadnji petek, 1. februarja 1991, so priprvili tak kulturno-zabavni popoldan. Udeležba je bila sicer bolj skromna, zato pa razpoloženje ni bilo nič manj prijetno.

Izvajalci kulturnega programa

Kulturni program je bil prisrčen. Sodelovali so Drago in France Spruk, pa Štefka, Marička in upokojenski ansambel. Ludvik Travnik je pred bližnjim kulturnim praznikom recitiral Prešernove pesmi Povodni mož in Nezakonska mati. Božo Matičič in njegova nenadkriljiva harmonika pa sta zbranim zaigrala vrsto čudovitih in melodičnih narodnih pesmi in evergrinov. Za povrh je Božo zaigral še nekaj priljubljenih pesmi, ki so jih zapeli vsi udeleženci srečanja.

Po zaključku kulturnega programa so se zadržali še na družabnem srečanju in tudi zaplesali.

Naslednje kulturno zabavno popoldne bodo v kamniškem društvu upokojencev pripravili **8. marca, na dan žena, ob 16 uri.** Organizatorji upajo, da bo udeležba bolj polnoštevilna in jih že sedaj vabijo k sodelovanju tudi v programu srečanja.

Kulturna ekipa Društva upokojencev Kamnik je v novembru 1990 in v letošnjem januarju pripravila prijetno srečanje tudi v Domu upokojencev Kamnik. Tudi tam so sodelovali Drago in France Spruk, Štefka, Marička in seveda Božo s svojo harmoniko. Prireditve so bile zelo veseli, zlasti še tisti, ki so težko pokretni ali navezani na vozičke.

STANE SIMŠIČ

Izleti in prireditve društva invalidov

Društvo invalidov Kamnik bo tudi letos izvajalo svoj program izletov in prireditov in sicer:

četrtek, 14. februarja – Avstrija: Pliberk-Borovlje-Ljubelj
sobota, 23. marca – **Občni zbor in proslava mednarodnega dneva invalidov** ob 15. uri v mali dvorani kina Dom Kamnik. Po proslavi pogostitev in srečelov
četrtek, 28. marca – Italija: Rateče-Trbiž-Celovec-Borovlje
ponedeljek, 15. aprila – Češka: Brno
četrtek, 25. aprila – Italija: Gorica
sobota, 18. maja – Atomske toplice – piknik v naravi
četrtek, 20. junija – Italija: Trst
četrtek, 22. avgusta – Avstrija: Pliberk-Borovlje
sobota, 14. septembra – Štajerska: izlet v neznano
četrtek, 26. septembra – Italija: Trst-Doberdob-Gorica
četrtek, 24. oktobra – Avstrija: Pliberk-Borovlje
sobota, 9. novembra – Martinovanje – Dolenjska
četrtek, 21. novembra – Avstrija: Pliberk-Borovlje
četrtek, 12. decembra – Avstrija: Pliberk-Borovlje

P. S. Če bo dovolj zanimanjo, bomo organizirali še dodatne izlete, tako po domovini, kakor tudi v tujini.

Klimatsko zdravljenje

Naše društvo ima letos v termah Čatež štiri termine in sicer: od 11. do 21. marca, od 19. do 29. junija, od 7. do 17. septembra in od 27. oktobra do 6. novembra.

Prijavite se čimprej v pisarni društva zaradi razporeditve terminov. O razporeditvi boste pravočasno obveščeni.

Predsednik D. I.
ANTON OSENAR

Iz doma upokojencev

Ob koncu leta 1990

V decembru so se zvrstili pri nas trije pevski zbori. Prišli so pevci Društva upokojencev iz Moravč, nato ženski pevski zbor Solidarnost ob svoji 15-letnici obstoja ter moški pevski zbor Svobode iz Črne in SPZ iz Gozda. Razvedrili so nas z lepimi pesmimi in recitacijo, nam polepšali decembrske in predpraznične dni.

Moravški pevci Društva upokojencev so pričeli peti pred tremi leti in pol, da bi oživljali in obujali narodne in zborovske pesmi. Zapeli so nam jih nekaj, poživile so jih recitacije o jeseni, o pokojnini, o Božiču in Novem letu.

Naše gostje so bile tudi pevke ženskega pevskega zbora Solidarnost iz Kamnika, ki so pod vodstvom prof. Olge Stele priredile koncert ob 15-letnici delovanja. Napovedovalka Manja Žebaljec nam je izbrano predstavila pesmi, ki so bile na sporedu. Z vzpodbudnimi besedami so nam pevke voščile mir in srečo Božiča in novo, boljše leto. Nekaj pesmi smo zapeli tudi vsi skupaj. Kot tretji je nastopil Moški pevski zbor Svoboda iz Črne, ki je bil ponovno pri nas, obenem s Cerkvenim pevskim zborom iz Gozda.

V večnamenski dvorani, kjer se vršijo prireditve, smo pripravili jaslice z drevescem. Tu je bila božična maša na dan sv. Štefana z velikim odzivom stanovalcev, ki so sledili dogajanju in besedam p. Francija Pivca o božični skrivnosti. Poživljeni z vzpodbudo smo ponesli to doživetje s seboj, za lepše praznovanje v našem Domu, zase in za vse, ki živijo z nami in skrbe za nas. Tudi peli smo božične in Marijine pesmi.

Polnočnica v Domu

V nedeljo, 23. decembra, smo opravili svojo dolžnost na plebiscitu, z veliko udeležbo volilcev iz naših vrst. Volišče je bilo urejeno in okrašeno. Približno do druge ure popoldne je bilo vse opravljeno, saj so odborniki odšli k bolnikom po sobah, da so se lahko izrekli.

Za slovo od leta smo imeli goste. Igralsko skupino dijakov SE MŠRM, ki nam je zaigrala pravljično igro Smetanovi kolački. Z aplavzom smo jih nagradili.

Po tej igri se je pojavil dedek Mraz, z darili, ki nam jih je poimensko razdelil s svojimi pomočniki, igralci. To je prineslo spet novo razpoloženje in zadovoljstvo med nas.

V večernih urah smo imeli še zabavno srečanje, z našim pevskim zborom, ob glasbi klavirja stanovalca Mejača in harmonikarja L. Travnika in humoristom Lojzetom. Ob petju, šalah, izmenjavanju klobukov in rajanju se je veselje zavleklo v noč.

Na silvestrovo smo se spet zbrali ob 11. uri zvečer k čakanju Novega leta. Bilo nas je okoli 20, z nočnima negovalkama Heleno in Natašo, ki sta lepo pripravili mize za zakusko. Ob polnoči smo prižgali sveče in si voščili ter še posedeli ob glasbi. Bilo je prijetno to skupno čakanje ob obloženih mizah, s slaščicami, kavo in pijačo, tudi televizijski program nas je spremljal še nekaj ur po nastopu novega leta.

MARIJA LAVRIČ

Dnevno nočne novice

Obljubljena statistika o skupnem številu prometnih nezgod, kaznivih dejanj in kršitev javnega reda in miru za leto 1990 je končno našla mesto v vašem časopisu.

Še preden vas zamorim s številkami, naj povem, da je v naši občini število kršitev v normalnih mejah, celo pri prometnih nezgodah. Za primerjavo: v letu 1989 je bilo več kot 600 PN, lani 506, kar pomeni, da bi akcijo –10 odstotkov v Kamniku lahko poimenovali **–18,7%.**

V 60 primerih je prišlo do hujših telesnih, v 5 nezgodah pa do smrtnih poškodb. Če označimo v odstotkih, je razlika med letom 89 in 90 še večja, saj je zmanjšanje kar 22,6%.

In kako so bili udeleženi otroci? Poškodovanih je bilo 11, od katerih je eden podlegel poškodobam. Na žalost je to edini podatek, za katerega ne moremo reči, da smo v celoti dosegli izboljšanje, saj je bila leto prej prav tako smrtna žrtev med našimi najmlajšimi.

Za konec prometne statistike pa še informacija, v katerih mesecih je bilo največ in v katerih najmanj nesreč. Zanimivo je predvsem to, da sta bila »najvarnejša« meseca december in januar, za kar lahko zasluge pripišemo tudi vremenu, ki ni oteževalo razmer na naših cestah. Največja »anarhija« pa je vladala marca, maja, julija, avgusta in septembra, ko je bilo največ nesreč zaradi prevelike hitrosti, izsiljevanja prednosti, nepravilnega prehitevanja in zaradi zmanjšanih psihofizičnih sposobnosti, kar je v največ primerih le olepševalni izraz za pijanost!

In kako so se odrezali storilci kaznivih dejanj? Presenetljivo dobro, saj se je skupno število zmanjšalo od 372 v letu 89, na 299 v lanskem letu. Še vedno pa preveč »lumpov« ostane neodkritih, kar jim nedvomno zvišuje samozavest, vzbuja preračunljivost. Za primer naj navedem, da so storilci v 158 KD ostali neodkriti. To pomeni 42,1%, kar je povsem identično povprečju vseh postaj milice v ljubljanskem okolišu.

Kršitev JRM pa je bilo precej več, število 333 pomeni, da je bilo 284 kršitev zakona o prekrških zoper JRM, ena kršitev zakona o eksplozivnih sredstvih in zakona o gibanju in bivanju tujcev (odkriti so bili prebegli Romuni in sicer brez potnih listin). Dvakrat je bil kršen zakon o tujem tisku, sedemkrat občinski odlok o JRM (prepoved točenja alkohola vinjenim osebam, mladoletnikom in prepoved točenja pred sedmo uro zjutraj), devetkrat zakon o osebni izkaznici, po osemkrat zakon o naslovu in evidentiranju in zakon o varstvu pred hrupom (preglasne delovne in glasben naprave, kolesa z motorji brez dušilcev itd.), **kar trinajstkrat pa zakon o orožju.** To pomeni, da je bilo odkritih trinajst občanov, ki so nezakonito posedovali hladno in strelno orožje ali municijo. Poostrena kontrola tega zakona bo tudi letos, saj se ne sme dovoliti nenadzorovano oboroževanje občanov.

Mesec januar nam je postregel s številnimi vlomnimi tatvinami in nezgodami, po katerih so storilci bežali s kraja. Za prvo vrsto tokrat ne bomo iskali vzrokov, malce razčlenili pa bomo pobege po prometnih nesrečah. Vozniki nismo ravno vajeni zaletavati se v druge avtomobile ali povoziti pešca, zato se po dogodku v vozniku prebudi strah pred posledicami in prepričanost, da je bilo to prvič in zadnjič. Nekateri poskušajo svojo vest pomiriti z obljubo, da bodo odslej vozili previdneje, spet drugi iščejo rešitev kje drugje. A malokdo jo najde, saj se tisti, vestnejši prijavijo sami, ostale pa po preiskavi odkrijejo miličniki. Le malokdaj je splet okoliščin tako ugoden, da se povzročitelj izmuzne »roki pravice«, svoji vesti se nihče. In sedaj je treba pretehtati ali je mar vredno odložiti »plačilo« in se postaviti še v slabšo luč s pobegom? Po dejanju nihče ne razmišlja, da bi bilo morda moč rešiti človeško življenje, če bi ravnal bolj humano in ponesrečenca odpeljal v bolnišnico ali poklical prvo pomoč. Zato svetujemo: **če se je že zgodilo, ustavite samo za hip in razmislite, kako bi se počutili VI, če bi tisti, ki vas je povozil, pobegnil in vas prepustil slučaju?**

★ Omembe vredno je tudi ponovoletno vzdušje v Kamniku. Mesto je v glavnem počivalo, le nekaj »nespečnežov« je bilo spet na delu. Na Klavčičevi so razbijali stekla na vhodnih vratih in praznili gasilne aparate, Andreju iz Zagorice so s petardo razbili steklo na avtomobilu, Mileni iz Suhadol so poškodovali avto in odlomili zunanje ogledalo, Primož iz Domžal pa je v Stranjah, med prehitevanjem, treščil v telefonski drog, ki se je pijano nagibal nad cesto. Ugotovili so, da je neznani voznik že prej testiral drog, ki se ni do konca podrl, še več, zdržal je celo Primožev nalet. Pa zdravo 90 in srečno 92!

★ Nagradna uganka! Eden od »humorističnih vlomov« se je zgodil tudi v Groharjevi ulici. Vlomili so v Brankovo klet in mu oropali dva kilograma jabolk, dva kozarca paprik, dvakrat po pol litra kumaric in pa še starejše poljsko kolo, na katerem so verjetno odpeljali plen. In kako so prišli v klet? Eden od storilcev je udaril po razmajanem okvirju vrat, tako da je zatič ključavnice kar sam padel iz ležišča. Ker to ni edini primer te vrste, bi miličniki prav radi spoznali »mojstre«.

★ Kasim je prijavil Hilmija, (p. s. – imeni nista šifrirani) češ da mu je prišel grozit v stanovanje, zaradi nekega denarja. Miličnika sta se odločila, da bosta stvar preverila, vendar sta že na Kidričevi srečala Hilmija, ki je šel s sekiro v roki iskat pravico. Našel jo ni, saj sta mu jo zasegla, sekiro namreč, in ga prijavila sodniku za prekrške.

★ Klicali so iz Vrhpolja, kjer je poledeneli most čez rečico Nevljico spet zahteval novo žrtev. Imenoval se Nedjeljko iz Ljubljane, namenjen pa je bil v Tuhinjsko dolino. Obisk bo moral preložiti, saj ga je na mostu zaneslo s ceste, ob tem je z vso silo treščil v steber bližnjega kozolca-toplarja. Steber je prelomil in se zaletel še v pravilno parkiran kmečki plug in osebni avto, ki je stal za njim. Prah se še ni razkadil, ko je na povzročitelja zgrmel še del strehe. Voznik je kljub silnemu razdejanju imel poškodovano le arkado, saj je sedel v »pravem oklepniku«, znamke Mercedes, na katerem je bilo za 150.000 dinarjev škode (sreča, da se je zaletel po devalvaciji, saj ima tako le za 12.000 DEM škode – gledano po črnoborzijsko, medtem ko bi decembra 1990 škoda znašala kar 20.800 DEM). Mercedes je bil v nedeljo še vedno pod toplarjem, čeprav se je Nedjeljko zabil že v petek. Verjetno so premišljevali, na kakšen način odstraniti avto, da se toplar ne bo podprl.

★ Iz Utokove trgovine je nekega lepega dne kar nenadoma izginil ženski plašč iz nerca, vreden svojih 40.000 dinarjev. Menda je do tatvine prišlo zaradi tega, ker je bilo v trgovini preveč ljudi. Res nenavaden vzrok, ki pa ne more biti opravičilo, saj bi izdelki takšne vrednosti morali biti zavarovani vsaj z verigo na ključavnico, če že za senzorska varovala ni denarja. Je pač treba iti na oglede v sosednje države, kjer je bistveno večji naval kupcev, pa vendar ni moč odnesti plašča iz trgovine brez potrjenega računa. Morda bi šlo tudi brez računa, vendar bi vam takšne radikalne metode bolje razložili strokovnjaki iz naše ljudske armade.

★ Sledovi vojne še vedno niso zabrisani, kar potrjuje tudi najdba dveh bomb na podstrešju Ivanove hiše. Strokovnjaki so ugotovili, da je ena italijanska, druga pa nemška, in da sta se v Podgorju skrivali vse od druge svetovne vojne naprej. Do nadaljnjega so ju shranili v bunkerju Kemične industrije. Mi pa predlagamo, da da tudi Kamnik svoj delež k razoroževanju paravojaških skupin in da bombi pošljemo s spremnim pismom v Beograd – pod geslom, vse za lepši jutri!

★ Vodja geodetske skupine Hidrotehnike iz Ljubljane je obvestil miličnike, da so opravljali meritve v Kamniški Bistrici pri podjetju Meso, ko je iz enega od ventilov nenadoma puhnil amoniak v njihovega delavca, ki se je malo zaradi presenečenja in bolj zaradi omotice zvrnil v ne ravno čisto reko. Nesrečnega Boruta so zaradi lažjih poškodb zgornjega dela dihalnih poti prepeljali v ljubljanski KC, geodetom pa zagotovili, da je do izpuha prišlo povsem slučajno. Zaradi raztezanja je namreč amoniak pri varnostnem ventilu »ušel« iz njega.

★ Sedem dni po novem letu je bilo zopet vlomljeno v OŠ Toma Brejca. NN je s ključi, ukradenimi 31. 12. 90 (vlom in požar) odklenil stranska vrata in se zopet sprehodil po vseh prostorih. V drugem nadstropju si je ogledal kabinet biologije in kemije, vendar odnesel ni ničesar. Čeprav storilca(ev) še niso odkrili, velja neko splošno mnenje, da bo potrebno te nekajdnevne in nepotrebne »inventure« prekiniti.

★ Tomaž iz Žej je bil močno presenečen, ko je po prometni nezgodi skočil iz avtomobila in hotel povzročitelju »napeti nekaj krepkih«, Ta je sicer izstopil iz avtomobila, vendar s krajšo puško v rokah, oblečen pa naj bi bil v dolg usnjen plašč, z odvihanim ovratnikom. Tomaža je minil prepir in se je kar najhitreje odpeljal proti milici. Podal je osnovne podatke, kakšen avto je vozil povzročitelj, vendar podobnega avtomobila v terminalu nikakor niso mogli odkriti. Možnosti sta torej dve, ali gre za »ostanek naše temne preteklosti,« ki še ni uspel sleči dolgega in temnega usnjenega plašča ali pa je to že proizvod novih samoobrambnih gibanj v naši deželici.

MATIC ROMŠAK

TRGOVINA »SCORPIO«
V MOSTAH PRI KOMENDI

Nudimo vam po izredno ugodnih cenah:
- obutev domačih in tujih proizvajalcev
- usnjeno konfekcijo in galanterijo
- otroške, moške in ženske trenirke
- kavbojke in jakne iz jeansa
- modne dodatke

Odprto od 9.30 do 12. in od 15. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure.

Že vnaprej se veselimo vašega obiska!

kočna

trgovsko podjetje p.o.

VABIMO VAS V PRIJETNO UREJENO DROGERIJO, V BIVŠIH PROSTORIH DUTY FREE, NA TITOVEM TRGU 13 V KAMNIKU. NUDIMO VAM VELIKO IZBIRO KOZMETIČNIH IZDELKOV.

PRIPOROČAMO SE ZA NAKUP!

IDEJA

IDEJA KAMNIK, Kidričeva 35 (trgovina)

organizira

AKCIJSKO PRODAJO

in sicer:
v petek, 15. 2. 1991, od 9. do 19. ure
v soboto, 16. 2. 1991, od 8. do 13. ure.

Kupili boste lahko:
- prte, nadprte, prtičke, garniture
- blago za zavese
- blago za tapeciranje
- razne ostanke blaga

vse na kg po zelo ugodnih cenah.
Primerno darilo za dan žena!

VABLJENI!

Krajevna skupnost Tuhinj praznuje 8. februarja svoj praznik. Ker pa je letos najbližja nedelja ravno pustna, se je Svet krajevne skupnosti Tuhinj odločil, da bo praznovanje prestavil za en teden. Tako bo

TRADICIONALNI POHOD NA OSEKE

v nedeljo, 17. februarja 1991. Odhod izpred šole v Zg. Tuhinju bo kot ponavadi ob 8. uri, prireditev na Osekih ob spominski plošči pa ob 10. uri.

Vabimo vas, da se udeležite tradicionalnega zimskega pohoda.

Svet krajevne skupnosti TUHINJ

ZŠA KAMNIK

VABI VSE SVOJE ČLANE NA LETNI OBČNI ZBOR V PETEK, 22. FEBRUARJA 1991, OB 19. URI V KINO DOM V KAMNIKU.

VLJUDNO VABLJENI!

SMRTI:
- MODIC Marija, gospodinja iz Kamnika, Prvomajska 12, stara 83 let
- SHAIKHA Nofa, gospodinja iz Gaze, Al. Rimal Izrael, stara 64 let
- RAK Kristina, upokojenka iz Kamnika, Kidričeva 18/A, stara 93 let
- ŽAGAR Janez, upokojenec iz Most 25, star 85 let
- MALI Jožef, km. upokojenec iz Okroga pri Motniku 10, star 66 let
- ZALOGAR Jožef, druž. upokojenec iz Gabrovnice 9, star 78 let
- TREBUŠAK Anton, soc. podp. iz Kališ št. 12, star 96 let
- DOBRIN ZLATNAR Gorazd, študent glas. akadem. iz Radomelj, star 20 let
- KOŽELJ Aleš, km. upokojenec iz Tunjic 33, star 65 let
- ŽLENDER Ana Marija, os. upokojenka iz Ljubljane, Podlimbarskega ul. 43, stara 87 let
- VEDLIN Vladimir, upokojenec iz Kamnika, Medvedova 30, star 90 let
- CORIARY Marija, druž. upokojenka iz Ljubljane, Iga Grudna 7, stara 82 let
- VRHOVNIK Marija, druž. upokojenka iz Kamnika, Kersnikova 4, stara 88 let
- GOLOB Danilo, mizar iz Mekinj, Neveljska pot 15, star 27 let

FIDLER ELEKTRONIKA
TV SERVIS
Volčji potok 30, tel. 812-065

Popravilo TV sprejemnikov, radio aparatov, kasetofonov, Hi-Fi.
Popravilo na domu.
Sprejem in oddaja non-stop.
Dostop do servisa s kamniške obvoznice.

kemijska industrija KAMNIK p.o.

KEMIJSKA INDUSTRIJA »KAMNIK«, Fužine 9, Kamnik

R A Z P I S U J E

javno zbiranje ponudb za najem prostorov v KULTURNEM DOMU KAMNIK.

Prostori se dajejo v najem za izvajanje kulturne dejavnosti. Najemnik prostorov bo z najemom sprejel tudi obveznosti vzdrževanja in obnavljanja najetih prostorov.

Najemnina se bo izplačala v skladu z dogovorom med strankama. Najemnik pa bo dolžan poravnati stroške ogrevanja in elektrike, za kar mu bodo izstavljeni računi glede na porabljeno energijo in ogrevanje.

Kemijska industrija »Kamnik« ponudbe zbira do 28. 2. 1991.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega sina, brata, vnuka in nečaka

GREGE URŠIČA

učenca 8. r. OŠ Stranje

se zahvaljujemo vsem, ki ste mu izkazali spoštovanje, ga zasuli s cvetjem, nam izrekli sožalje in ga tako množično pospremili na zadnji poti. Hvaležni smo zdravnikom iz Kamnika in Kliničnega centra v Ljubljani za medicinsko pomoč, g. kanoniku Mihi Golobu, gospodu Tonetu Berčanu in ministrantom za pogrebni obred, pevcem za petje žalostink in govornikom za besede slovesa. Še posebej pa smo hvaležni učencem in učiteljem Osnovne šole Stranje, gasilcem, stahoviškim in bistriškim lovcem, delavcem in bajtarjem z Velike planine, sodelavkam in sodelavcem iz Svilanita in Kočne, Smučarskemu klubu iz Stranj in vsem sosedom, sorodnikom in znancem. Vsak si je po svoje prizadeval, da bi nam lajšal bolečino. Spoznanje, da ste našemu Gregorju izkazali toliko pozornosti, nam je v žalosti tolažba.

Žalujoči vsi njegovi

Stahovica, januar 1991

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi našega dragega očeta, starega očeta, brata in strica

JANEZA ŽAGARJA

iz Most pri Komendi

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, gasilcem, Konjeniškemu klubu Komenda, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli ustna in pisna sožalja. Hvala komendskim cerkvenim pevcem za ganljivo zapete žalostinke, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in Viktorju Nograšku za besede slovesa. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči vsi njegovi

Januar 1991

Vse poti so večno stare,
vse gredo nasproti smrti.
Vsem je na začetku rojstvo,
vsak korak je večno nov.

ZAHVALA

V 62. letu nas je po težki bolezni zapustil dragi mož, oče, stari oče, brat, stric, tast in svak

JANEZ URANKAR

Burjev oče iz Snovika 3

Iskrena zahvala vsem, ki ste se prišli poslovit od njega, mu darovali cvetje, za maše in druge namene, nam izrekli sožalje, sosedom za nesebično pomoč, dr. Stanislavu Sedlaku, pevcem MePZ Srednja vas, cerkvenemu zboru iz Šmartnega, praporščaku ZB Srednja vas in govorniku Francu Hribarju-Lovru. Posebna zahvala župniku g. Francu Balohu za lepo opravljeni pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k preranemu počitku.

Žalujoči: žena Alojzija, otroci Srečko, Ivo, Joži, Marija in Kristina z družinami

Snovik, Kamnik, Mekinje, Ljubljana, Mengeš, Ravne, Pirševo, Kranj, Šmarje-Sap, januar 1991

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

MARIJE VRHOVNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom iz Kersnikove in bližnjih ulic, prijateljem, znancem, njenim dragim varovancem, ki ste našo mamo obiskovali in ji krajšali dolge ure, jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, nam izrazili ustno in pisno sožalje in sočustvujete z nami. Posebej se zahvaljujemo za večletno zdravniško pomoč dr. Milanu Kralju in dr. Bogdanu Logarju, osebju Doma upokojencev Kamnik za nesebično pomoč, skrb in nego naše mame ter za poslovilne besede. Hvala praporščaku Antonu Modicu za poslovilne besede in zadnji pozdrav. Posebej hvala tudi g. župniku Dragu Markušu za lepo opravljen cerkveni obred. Še enkrat iskrena hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste imeli našo mamo radi, ji ostali zvesti v času bolezni in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

Kamnik, januar 1991

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža, očeta, deda, tasta, brata in strica

FRANCA ŽEBOVCA

iz Kamnika, Trg talcev 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in vsem, ki ste ga imeli radi in ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam pa v iskrenem sočutju stali ob strani. Hvala pevcem Solidarnosti za zapete pesmi, Janezu Malešu za občuteno izrečene besede o njegovi pevski in življenjski poti, gospodu duhovniku za opravljeni obred in predstavniku društva upokojencev in invalidov za poslovilne besede. Hvala tudi Francki Makovec.

Žalujoči vsi njegovi

Kamnik, 23. januarja 1991

ZAHVALA

V 29. letu nas je po težki bolezni zapustila draga žena, mamica, hčerka, sestra in teta

SONJA PIVC

rojena RODE
iz Zikove 7, Kamnik

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavkam in sodelavcem iz Stola, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu pospremili v prerani grob. Hvala patronažni sestri za pomoč, govorniku za tople poslovilne besede, pevcem za zapete pesmi in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči: mož Stanko, hči Vesna, mama, ata, sestri Majda in Olga z družinama in drugo sorodstvo

Kamnik, Duplica, Radomlje, januar 1991

Četudi v grobu zdaj počivaš
med nami živ si, kot si bil,
saj vso ljubezen in dobroto
si za nas izlil.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega ata, brata in strica

JOŽETA SENOŽETNIKA

se zahvaljujemo vsem za spremstvo na zadnji poti in izraze sožalja.

Vsi njegovi

Januar 1991

ZAHVALA

Po dolgotrajni bolezni nas je zapustil dragi mož, oče, stari oče in stric

MARTIN ZUPIN

z Okroglega 6

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem, ki ste se prišli poslovit od našega očeta, mu prinesli cvetje, nam izrekli sožalje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju na Golniku, g. župniku iz Stranj pa za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči vsi njegovi

Okroglo, Kamnik, Sp. Jarše, januar 1991

Snežne pasti

Čeprav je Cene Grilje iz GRS Kamnik že objavil poročilo o nesrečah, ki so se v zadnjih štirideset dneh pripetile na našem edinem visokogorskem smučišču in pod njim, ne bo odveč, če o njih spregovorimo še enkrat. Čeprav ne bomo mogli obuditi mladih ljudi, ki so umrli v in zaradi bele opojnosti, pa bodo opozorila morda le komu segla do srca, da se bo pričel zavedati nevarnosti, ki so poleg užitkov sestavni del športnih aktivnosti na snegu in ledu.

Veliko je bilo že povedanega o nesrečah, manj o vzrokih, ki so jih povzročili: – Na prvem mestu lahko omenimo zadnjih nekaj milih zim, ki smučarjem in alpinistom niso dajale ravno veliko možnosti za užitke na snegu. In ko je letošnja zaradi nizkih temperatur ponudila več snežnih dni, smo vsi želeli čim bolj izkoristiti priložnost, čeprav naše noge in nasploh ves organizem ni več v vrhunski smučarski formi. **Prišlo je do precenjevanja lastnih sposobnosti.**

– Neprevidnost in drznost, ki je tako lastna mladim ljudem, je tudi tokrat botrovala vsaj dvema od štirih nesreč. Starši morda nehote nalagajo otrokom več odgovornosti, kot jo ti lahko prenesejo, ne razmišljajoč, kakšne bodo posledice. **Otroci pa seveda zaupanje izkoristijo.**

– Ne smemo pa pozabiti tudi na splet okoliščin, ki so bile v teh primerih tragične. Zgodilo se je in popraviti se ne da, usoda je iztrgala štiri mlada življenja. In kako se je zgodilo?

4. januarja so na strmini pod zgornjo postajo gondole našli truplo Gorana Zlatnarja, ki se je na zadnji večer pred novim letom ločil od prijateljev, s katerimi je preživljal proste dni na Veliki planini in peš odšel v dolino. Verjetno se nevarnosti, ki mu je pretila, ni zavedal, saj je imel zaradi popitega alkohola bistveno zmanjšane psihofizične sposobnosti, povrh vsega pa niti ni bil ustrezno opremljen za nočni spust v dolino. Nesrečni fant res ni uspel, zdrsnilo mu je že kmalu na začetku pobočja, da je padel po skalovju in se ustavil šele nekaj metrov niže. Obležal je z glavo navzdol – mrtev.

16. januarja popoldne je na planini smučal že izkušeni smučar Gregor Uršič iz Stahovice. Kaj ga je navedlo do tega, da je zapustil urejeno progo in se proti spodnji postaji žičnice spustil po stezi, ki jo uporablja teptalec snega in je zaprta za smučarje, ne ve nihče. Morda ga je od takoimenovanega »rora« odvrnil led, ki mu niti vrhunski smučarji včasih niso kos; dejstvo je, da je pod progo Purman popustil »zavore« in v smuk preži oddrvel proti Šimnovcu. Hitrost pa je bila le prevelika in v blagem desnem zavoju ni mogel več kontrolirati smuči. Razširilo mu je noge, da je izgubil stik s podlago in ga vrglo v zrak. S telesom je priletel v skalo, kjer je obležal. Nemudoma je stekla reševana akcija in poškodovani smučar je bil že po osemnajstih minutah v dolini. Rešilni avtomobil ga je odpeljal v Ljubljano, vendar so bile notranje poškodbe vitalnih organov za Gregorja usodne.

18. januarja so obvestili miličnike, da se je na smučišču na Veliki planini pripetia gorska nesreča s smrtnim izidom. Smučarka Martina Novak se je z urejenega smučišča vračala proti koči, kjer je s sorodniki preživljala dopust. Nekaj metrov pred kočo jo je v celem snegu zaneslo proti simbolično zavarovanemu prepadu, v katerega je zaradi neizkušenosti in ledenih plošč tudi zdrsnila. Obležala je tristo metrov nižje, na kamnitem pobočju – mrtva.

19. januarja se je ob 22. uri in 30 minut oglasil miličnik in gorski reševalec Matjaž RAVNIKAR in povedal, da prijatelji pogrešajo alpinista Danila Goloba, ki bi že zdavnaj moral priti na dogovorjeno mesto. Stekla je reševalna akcija, v kateri so najprej odkrili Danilov avtomobil in to blizu poti za Žagano peč. Reševalci so takoj zaslutili, da se je fant odločil preplezati ledeni slap in da se mu je morda med plezanjem pripetila nesreča. Slutnja se je potrdila, saj so našli mrtvega alpinista ob vnožju slapu. Po vsej verjetnosti je priplezal povsem blizu vrha, ko se mu je zaradi neugodnih razmer (temperature niso bile dovolj nizke, da bi slap popolnoma zamrznil) odkrušil del slapa. Kljub temu, da je bil opremljen s derezami in dvema cepinoma, se padcu ni mogel izogniti.

In kaj je o nesrečah povedal **Matjaž Ravnikar?** »Skoraj verjeti ne morem, da nam je letošnja zima prinesla toliko gorja. Res je, da je želja po smučanju letos še močnejša zaradi nekaj brezsnežnih zim in da kondicijska pripravljenost smučarjev ni na višku, pa vendar štirih smrtnih žrtev tudi v sanjah nismo pričakovali.

Med nezgodani ni prav nobene povezave, saj je Goran zdrsnil zato, ker ni znal prav oceniti, ali bo sposoben priti v dolino ali ne. Gregor je padel zaradi prevelikega zaupanja v svoje sposobnosti imel pa je nesrečo, da je padel ravno v skalo. Martinini smrti je botrovala neizkušenost, Danilo pa v nepovsem zmrznjenem slapu ne bi smel plezati sam, saj njegov uspeh ni bil odvisen samo od njegovih sposobnosti, ampak tudi od sreče.

Reševalci smo se trudili po najboljših močeh, prav tako tudi žičničarji na Veliki planini, ki so v enem primeru tudi tvegali svoja življenja, vendar je bila smrt močnejša od nas.

MATIC ROMŠAK

In memoriam Danilu Golobu

Pri plezanju zaledenelega slapu nad Žagano pečjo v Kamniški Bistrici, se je 19. januarja smrtno ponesrečil član našega Alpinističnega odseka, Danilo Golob.

Rodil se je 4. oktobra 1964. Domače gore so mu bile položene v zibelko in pravzaprav ni mogoče povedati drugače, kot da so mu postale potrebne kot kruh. Po gorah je zapustil veliko sledi. Sodeloval je pri delu planinskega društva, pomagal pri gradnji koč na Kamniškem in Kokrškem sedlu in bil vseskozi eden najaktivnejših članov alpinističnega odseka.

Alpinistom se je pridružil pred osmimi leti, da bi spoznaval nespoznavno in osvajal neosvojljivo. Od takrat je bil doma tudi v tistih predelih gora, ki so dostopni le izbrancem. Bil je vsestranski alpinist in je deloval tako v klasičnem alpinizmu, alpinističnem smučanju kot tudi v športnem plezanju. Povsod je bil uspešen, tako da smo bili njegovih uspehov veseli prav vsi. Vedno je rad priskočil na pomoč, še zlasti pri vzgoji mladih rodov alpinistov in plezalcev. Vsi, ki smo ga poznali ne le kot alpinista, pa smo občudovali tudi njegovo veliko ljubezen do oblikovanja lesa, v domačem glasilu Glas gora pa so izšla njegove izredno občutene pesmi.

Pred njim so se začela odpirati nova obzorja in novi izzivi, ki naj bi pomenili izpolnitev njegovih mladostnih želja: Patagonija, Himalaja... A koliko njegovih želja in načrtov, nam neznanih, je ostalo neizpolnjenih?

Naš alpinistični odsek po njegovi smrti ni in ne more biti več to, kar je bil. Z njim je odšel tudi delček nas samih in naših idealov.

Alpinistični odsek Kamnik

V planinskem društvu ETA...

Lani spomladi je bila ustanovljena planinska sekcija v M-Eta Kamnik, vanjo je včlanjenih več kot šestdeset članov, stalno pa je hodilo na pohode kar trideset do štirideset Etinih delavcev in tudi nekaj zunanjih članov oz. družinskih članov. Začelo se je kar nekam simbolično, 10. marca, na dan mučenikov, s pohodom na Nanos. Zadevo so namreč vzele v roke predvsem Etovke, le za šefa, kot se spodobi, so izbrale Toneta Dermastio. Nanosu in Predjamskemu gradu je sledil pohod na Golico, nato na Slavnik, zatem na Kamniško sedlo z Okrešlja in s povratkom v Kamniško Bistrico, pa pohod na Stol z zeleniške smeri, na Storžič s tržiške strani in s spustom v Preddvor, dvodnevni pohod na Triglav iz doline Vrat in s spustom po Sedmerih jezerih ter zadnji pohod – ta je bil najdaljši po urah – v gostilni Repnik, kjer je bil bogat kulturnozabavni program, z govorom predsednika Toneta, s podelitvijo priznanj, z družabnimi igrami, ki jih je vodil Frenk Šimenc s plesom do zore.

Cilj Etinih planink je ob vstopu v Evropo leta 1992 Mont Blanc, pa naj se doma možje še tako kislo drže. Njihova edina priložnost je, da se v prihodnjem letu pridružijo pohodnikom. V programu imajo spet devet pohodov. Resnici na ljubo je treba povedati, da jih je močno zagrabila transverzalna mrzlica, to pa pomeni, da zelo radi obiskujejo vrhove, kjer se dobi žig slovenske planinske transverzale. Tisti, ki pravi, da mu ni do žigov, laže ali pa si ne upa priznati. Velika prednost Etine Planinske sekcije je tudi v tem, da si sami – ob strani pa jim stoji delno tudi uspešna firma M-Eta – priskrbijo avtobusni prevoz, ta pa jim omogoča, da goro zavzamejo z ene strani, spustijo pa se navzdol po drugi strani, tako da si jo lahko ogledajo z obeh plati. Etovci so poskrbeli tudi za reklamo: skoraj vse planinske kuharice so opremili s svojimi reklamnimi majicami VAHITI, z blagovno znamko najboljših džemov na svetu, ki se razkazuje na ličnih majicah. Treba je še dodati, da je v vrstah planincev, kot se spodobi, veliko navadnih in tudi manj navadnih delavcev, v hribih pa delujejo kot prava družina. Skupaj si nabirajo psihofizične sposobnosti, kar se potem lepo odraža tudi v proizvodnji, saj so prav planinci med najbolj uspešnimi posamezniki. Zaključka vzpona v Kamniško Bistrico se je udeležil tudi direktor Alojz Franc, ki je v priložnostnem nagovoru svojim sodlavkam obljubil pelerine. Lilo je namreč kot iz škafa. Planinke pravijo, da ga bodo držale za besedo.

In še ena velika posebnost. Etovke imajo s seboj zmeraj tudi osebnega muzikanta Marjana Raka, ki je bil ob ženskah – žena je nalašč nekoliko zaostala – tako razpoložen, da je spesnil celo pravo pravcato himno planinske sekcije. Javno jo je predstavil na 8. pohodu pri Repniku. Tam je vsakdo dobil tudi svoje planinsko ime, oziroma ga bo dobil v prihodnji sezoni. O tem bomo podrobneje še poročali. Himna pa ima tudi tale vsebinsko lepo zaokroženi verz: V planinskem društvu Eta zares prav luštno je...

PERESNIK

Teritorialci četrti v Dražgošah

Na 20. odprtem smučarskem prvenstvu v spomin na dražgoško bitko je 13. januarja 1991 med 35 ekipami TO in UNZ Slovenije ekipa Teritorialne obrambe občine Kamnik v sestavi: Andrej Lanišek, Milan Sedušak, Rajko Novak, Lado Kveder, Drago Flerin, Zvone Kemperle in Metod Močnik dosegla zelo dobro 4. mesto.

V. M.

Izvoljen nov župan bajtarjev

Že po tradiciji smo se bajtarji 2. januarja letos zbrali na letnem občnem zboru v Domžalskem domu na Veliki planini, da bi pregledali opravljeno delo v letu 90, se dogovorili za načrte in izvolili nov odbor ter seveda župana bajtarjev. O uspešnem delu bajtarjev v preteklem letu smo obširno že pisali v decembrski številki Kamniškega občana, zato o tem dovolj. Ozrimo se raje naprej v našo negotovo prihodnost, ki pa to za nas ni, vsaj takrat ne, ko smo v svojih bajtah na Veliki, Mali in Gojški planini. Komaj smo prisilvestrovali v novo leto, smo pričeli z delom. »Koledovanje« na novega leta dan, ko smo zbrali 25.598 din za naše društvo, občni zbor, in že smo sredi priprav na »pastirčkove igre« in »pustni smuk«, ki bosta 9. in 10. februarja na Veliki planini. Sledi »prvomajski turni smuk« s »sputom v lavorju«, izvolitvijo »mis dilca« in tu bo konec spomladanske sezone. Zaključili jo bomo konec maja s čiščenjem planine, na katero bodo junija prišli planšarji z živino. Poleti bomo šli malo na morje in po vrhovih Alp na »veliko in malo turo«, oktobra pa začeli jesensko sezono s tradicionalnim »bajtarskim golažem«. Takšni so naši načrti in kolikor nas poznam, jih bomo zagotovo uresničili, porok za to pa je novoizvoljeni odbor in župan, ki je takoj pljunil v roke in že 9. januarja prekinil dolgoletno tradicijo, ko je odredil sklic sestanka bajtarjev le teden dni po občnem zboru.

Letošnji občni zbor bajtarjev je povezovala misel, da na lastno željo, po šestih letih županjevanja, odhaja z županskega trona Viki Lešnjak. Nisem čisto prepričan, če odhaja čisto po lastni volji, malo sumim da tudi na željo matere županje, ki je v teh šestih letih čestokrat pogrešala svojega... Pa šalo na stran, na željo bajtarjev je treba posvetiti nekaj pisanih besed dosedanjemu županu Vikiju Lešnjaku.

Že dolga leta sta planina in bajtarstvo njegov drugi dom, čestokrat sta bila tudi pred prvim domom, pred družino in pred njemu lastnim delom »pod krovom« v Sušicah na Dolenjskem. S svojim umirjenim nastopom, trezno presojo in doslednostjo mu je uspevalo in mu še uspeva splesti prijateljstva z vsemi bajtarji, pogasiti gorečo kri in izvesti vse zastavljene naloge. Še posebej pa mu gre zasluga za vzpostavitev pristnih odnosov s kmeti – planšarji, lastniki naših bajt na Veliki planini. V času županjevanja mu je uspelo spremeniti tudi nekdanjo »bajtarsko folkloro«, ki postaja vse bolj kulturna in turistična, z lanskoletnima prireditvama »Planina poje« pa je dal trden pečat svojemu županjevanju.

Seveda smo mu bajtarji pomagali in stali ob strani, a prvi je bil le Viki Lešnjak. Podarili smo mu iz hvaležnosti tudi nekaj priznanj in spominkov, a vloženega truda in dela mu to ne more nadomestiti, nadomestilo pa mu je to veselje, ki ga je čutil po uspešno opravljenem delu. VIKI, HVALA.

Zaradi vsega tega, Stanči Erjavšek, novi župan, je pred tabo odgovorno delo. Bajtarji ti želimo uspešno županjevanje. Pomagali ti bomo.

TONE HLADIN

Odbojkarji štartali v drugi del prvenstva

Po enoinpolmesečnem odmoru so se 8. oz. 9. februarja zopet začela prvenstvena tekmovanja v II. zvezni moški ter v republiških odbojkarskih ligah.

Kamniško prvo moštvo OK Kamnik-Titan je 22. decembra zelo uspešno zaključilo, na 4. mestu, prvi, jesenski del tekmovanja v II. zvezni ligi – Zahod. Pred njimi so se uvrstile le: Tovil-Olimpija – 22 točk, Modriča – 20 točk in Fužina 18 točk, (Kamnik-Titan – 14 /24-16/, za njimi pa čelik – 14 /22-15/, Rijeka 12, Famos in Kakanj po 10 točk, Aroma in Ljubinje po 4 točke, Jedinstvo 2 in Mladost /Kaštel/ 0 točk.

Potem, ko so 8. februarja doma igrali z Reko, pa že 16. 2. igrajo v Hercegovini z OK Ljubinje. Zunaj bodo igrali še: 2. marca z OK Jedinstvom v Stari Pazovi, 23,. 3. z OK Čelik v Zenici, 6. 4. s Tovil-Olimpija v Ljubljani in 20. 4. z OK Fužinar na Ravnah, medtem, ko bodo nastopili pred domačim občinstvom, vedno ob sobotah ob 19. uri v veliki športni dvorani pri OŠ Frana Albrehta, torej **doma:**

23.2. s Famosom /Hrasnica
9.3. z Modričo-Optima
16.3. z Aromo iz Futoga iz Vojvodine
30. 3. z OK Mladostjo in
13. 4. s Kaknjem.

Fantje, zvezni ligaši, bodo v glavnem nastopali v nespremenjeni postavi, manjkal bo edinole Kranjčan Matjaž Tilinger. Pod vodstvom dosedanjega trenerja Blejčana Staneta Ferjana upajo, da bodo tudi v tem drugem delu prvenstva prikazali svojemu zvestemu občinstvu dobro in učinkovito igro.

II. moštvo članov Kamnik-Titan pa je 9. februarja v Kočevju že odigralo prvo tekmo s prvim moštvom Kočevja. V nadaljevanju pa bodo igrali **v gosteh** še:

2. 3. v Braslovčah (1. ekipa)
16. 3. v Črnučah (1. ekipa), medtem ko bodo igrali v telovadnici pri starem zdravstvenem domu.

doma:

16. 2. s Tovil-Olimpijo III.
9. 3. s Pionirjem II /iz Novega mesta/ ter
23. 3. z Mirno Pečjo.

Vrsto, ki je kovačnica za prvo ekipo Kamnika, vodi trener Aleš Škorjanc. V letos precej spremenjeni ekipi nastopajo poleg veteranov Marjana Novaka, Marka Matjana, Mirana Mraka in Janeza Steleta /kar trije: Hajdinjak, Šarc in Koprivc so šli v 1. moštvo/ še sami mladinci: Grega Sušnik, Danilo Matijaš, Andraž Debeljak, Šemsudin, Aleš Sitar, Drago Bičanič, Blaž Erman, Orel.

V prvem delu prvenstva je bil vrstni red te lige, to je II. slovenske odbojkarske lige – Center, takle: 1. P. Črnuče – 11 točk, 2. T. Olimpija III – 10 tok /14:8/, 3. Pionir II. – 10 točk /13:8/, 4. P. Braslovče – 10 točk /15:10/, 5. Lik Kočevje – 8 točk, 6. Titan-Kamnik – 7 točk /8:16/ in 7. Mirna Peč – 6 točk.

Odbojkarice-članice, ki igrajo tudi v II. slovenski ligi – Zahodni del in jih trenira trener Marko Matjan, pa so 9. 2. odigrale prvo tekmo s Triglavom v Kranju, medtem ko bodo gostovale še 23. 2. na Jesenicah /Železar/, 9. 3. na Bledu /II/, 23. 3. v Šentvidu, 6.4. v Novi Gorici /II/, 20. 4. v Kopru /Cimos II/. **Doma** / vedno v telovadnici poleg starega zdr. doma / pa bodo igrale:

2. 3. s Šenčurjem ter
13. 4. z Jesenicami.
16. 3. s Plamenom /iz Krope/

Decembra so dekleta: Alenka Jenko, Maja Ravnik, Barbara in Simona Štrajhar, Nadja Istenič, Tina Boltar, Nina in Nives Novak, Anja Aparnik, Barbara Mušič, Vesna Kladnik, Natalija Malinarič ter Tanja Vidmar zaključila prvi del lige na 8. mestu z 8 točkami /18:26/ za P. Šentvid – 22 točk, Triglavom – 20 točk, Železarjem-18 točk, Krasopremo – 16 točk, N. Gorico II – 16 točk, Jesenicami – 14 točk, Bohinjem – 12 točk in pred Cimosom 8, Plamenom in Bledom po 6 točk ter Šenčurjem 0 točk.

Ljubitelji odbojke, pridite na naše tekme, vabijo vas kamniške odbojkarice in odbojkarji. Ne bo vam žal!

-an

Tečaj za šolanje psov

Kinološko društvo Kamnik, ki deluje že deseto leto, zopet pričenja s tečajem za šolanje psov. Tečaja se lahko udeleže lastniki s psi, starimi najmanj 10 mesecev. Ni potrebno, da je pes čistokrven in z rodovnikom, te omejitve veljajo le pri tekmovanjih.

Tečaj se bo pričel (takrat je tudi vpis) v soboto, 16. februarja in nedeljo, 17. februarja obakrat ob 10. uri, na vežbališču kinološkega društva (naselje za tovarno KIK, cesta proti naselju Košiše pri Tunjicah). Tečaj bo potekal štiri mesece po dvakrat tedensko, ob koncu pa bodo psi opravljali izpit A, B, 1, 2 ali 3, odvisno pač od sposobnosti psa. Tečaj bo obsegal vaje poslušnosti, sledenja, obrambe in napada. Namen šolanja je, da bi bili psi lastniku in njegovi družini v pomoč in veselje, ne pa vedno na vrvici ali zaprti v stanovanju. Radi bi jim omogočili lažje življenje v urbanem okolju.

MAJA

Mali oglasi

Inštruiram mehaniko, trdnost in matematiko za srednje šole. Kosirnik Stane, Streliška 17, Kamnik, tel. 832-743.

Zamenjam enosobno družbeno stanovanje 35 kv. m., pritlično, brez centralne, za večje. Plahuta, Jakopičeva 27, Duplica, tel. 815-800, od 7. do 14. ure.

Inštruiram matematiko, fiziko in elektrotehniko. Tel. 738-662.

HITRO OKREVANJE – FIZIOTERAPIJA NA VAŠEM DOMU.

STROKOVNO IZVAJANJE USLUG.

TELEFON 811-197 ali 811-843 po 16. uri.

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN – ustanovitelj in izdajatelj Skupščina občine Kamnik, – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Janez Balantič, Tone Ftičar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Dušica Jesenik-Bremšak, Ivo Pirc, Bojan Traven, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Janez Herle. Strokovna sodelavka Vera Mejač. – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1, telefon 831-311, 831-511, 831-504 in 831-266 interna 29 – žiro račun: Sredstva za dejavnost Kamniškega občana SO Kamnik 50140-637-763592 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.